

Ujjongj az Úrnak

*Zsoltárok és imák
magyar népi dallamokra*

Amint hajdan eleink rámondták a szöveget, verset a dallamra, hasonlóan lettek itt is némely zsoltárok magfarigcsálva s ráültetve már ismert és szeretett dallamokra.

Bevezető

Mióta az Egyiptomból való csodálatos szabadulás után Mózes nővére, Mirjam - majd 33 évszázaddal ezelőtt - „kezébe vette a dobot... és így énekelt: Magasztaljátok az Urat, mert dicsőség övezi, a lovat és a lovast a tengerbe vetette", azóta Isten népének ajkán nem hal el a zsoltár.

A Biblia könyvei között nincs még egy, amelyben annyira változatos hangnemben zengene együtt Isten Lelke az evilágon messze túlra is vágyódó emberrel, mint a Zsoltárok könyve.

Az emberi szív és kedély, az ember öröme és bánata, leborulása és felemelkedése talán a zsoltárokban nyilatkozik meg leghitelesebben. Vajon válhat-e jobban egygyé valaki népével és Istenével, mint aki zsoltárokat énekel?

„A zsoltároknak mindig idejük van" - mondja a költő. Mindig időszerűek. A zsoltáréneklés, mint Ezekiel próféta látomásában szereplő, a templom jobboldalán feltörő élő-éltető vízforrás - sohasem apadhat el. Árad, mint a napsugarat dajkáló csendes, felszíni folyó; olykor eltűnik szemünk elől, mint a bűvópataként szívünkbe szivárgó, termékenyítő titok...

Keresztény korunkban végigvonult a katakombákon, bekanyarodott az előkelő magánházakba, eljutott a kis tanyák pásztorkunyhóiba, a városok emeletes házaiba. Zsoltárt dúdolt a szántóvető a földeken, a fazekas a műhelyében, a fonólány a guzsalya mellett, a gyermekét altató anya a bölcső felett, s a tábortűz köré telepedett csapat.

Minden nép és kor a saját jellegének és igényeinek megfelelően töltkezik a zsoltárokból. Egyben hozzáadja - mind a mai napig - a maga életrezdüléseit: az egyes tájakból, temperamentumokból, foglalkozásokból fakadó személyes és közösségi élmények örömkönnyeit és sós verejtekceppjeit. Így lesz egyre gazdagabb a ritmus, a dallam, az érzelmvilág.

A Népdalzsoltárok kis csokra ugyanabból az ihletből született, mint amivel a régi századok embere magától értődő természetességgel alkalmazta az egy tőről sarjadt dallamokat hol templomi, hol fonóházi szövegre.

E gyűjtemény összeállításakor szívesen engedtünk barátaink sürgetésének, akik szerte ez országban meg vannak győződve a zsoltáréneklés embert megigazító, közösségformáló, egyházépítő, népetbékítő hatásáról.

Adja Isten, hogy füzetünk elvégezze küldetését.

1982. húsvétján Dr. Kerekes Károly

Előszó

Jó húsz évvel ezelőtt a Szegedi Hittudományi Főiskolán felkeresett boldog emlékű Bárdos Lajos tanár úr. Kedvesen megrótt azért, hogy neki a svájci hegyekben magyar népdalzsoltárokat éneklő fiataloktól kell megtudnia, hogy én ilyesmivel is foglalkozom. Ezeket ki kell adni és terjeszteni, mert az ilyen vállalkozás utat nyithat a megújulásra váró egyházi muzsikánk felé - mondta ő, nekem bizony nem kis meglepetésemre. És nem tagadom, öröömre is. Régebről ismertük egymást, éreztem, hogy komolyan gondolja amit mond.

- Lajos bátyám, igaz hogy gyerekkoromban is szerettem már a népdalokat. 1934 óta barátkozom a mindennapos gregoriánnal is. Nekem azonban semmiféle muzsikai képzettségem nincs, én ilyesmire nem vállalkozhatom - mondtam majdnem dadogva.

Nemvárt kérdése volt a válasza, ami erőt öntött belém:

- És hogyha melléd állok?

Megvallom, ilyesmire én álmomban sem gondoltam.

Ezután gyűjtöttük össze a velem hasonló érzésű és gondolkozású, nálam jóval fiatalabb lelkes munkatársakkal az addigi népdalzsoltáros próbálkozásainkat az ismert csokorba, akarom mondani füzetbe. Bárdos tanár úr az első betűtől az utolsó kottafejig „átlektorálta”. - Közben én még más aggodalmamat is előadtam neki. Akadnak túlzottan puritán érzésű lelkek, akiket zavar a népdalok itt-ott jelentkező szerelmes szövegének „áthallása” a dallamokon keresztül. Bár jól tudom, hogy a gregorián Kyriéknek - egyikének-másikának - a szárnyaló neumái is eredetileg ősi szerelmi dalok szárnyalásaiból valók. Meg hogy a virágvasárnap Hosanna filio David dallama az ősi görög Hoszon dzész fainou (Amíg élsz addig mulass) virágének dallamát követi... A Tanár úr közbevág:

- No és?, hallottál már értelmes hívő embert méltatlankodni azért, mert az Üdvözlégy Krisztusnak drága szent teste oltáriszentségi énekünk a Csillagom révészem vígy által a Dunán népdalunk dallamából fakad?

Mindezek az emlékek most, amikor a Márton Áron Kiadó a népdalzsoltároknak egy mások buzgólkodásából kibővített gyűjteményének kiadására vállalkozik, ez tagadhatatlanul sokaknak öröme szolgál. A közben eltelt idő bizonyára meggyőzte az aggodalmaskodókat is, hogyha itt valóban az Istentől nekünk ajándékozott csodálatos „rejtett kincsek” - a zsoltaók - a számunkra hasonlóan becses népdalaink zenei nyelvének köntösében jelennek meg, ezek méltó kifejezői lehetnek legnemesebb érzéseinknek és vágyainknak. Mint ahogy ezt már eddig is megértette és gyümölcöztette számos vallási közösségünk. Isten áldása kísérelje ezt a nemes vállalkozást.

Budapest, 1998. november 29., Advent első vasárnapjána szép magyar muzsika új adventjéért fohászokva Kerekes Károly O.Cist.

Tartalomjegyzék Népdal Szerint

<u>Népdal</u>	<u>Cím</u>	<u>Zsoltár</u>
A búzamezőben háromféle virág	Tehozzád emelem szemeim Istenem	123
A pilisi tiszta búza	Mikor én az Urat hívtam	40
A pogány király leánya	Szól az Úr az én Uramhoz	110
Árva az a madár	Hangos szóval kiált	142
A szántói híres utca	Zengjen hálát Áron háza	118
Ahun kerekedik egy fekete felleg	Szabadíts meg Uram	69
Akkor szép az erdő, mikor zöld	Az Úr Isten nékem fényesség	27
Amaz ó-esztendő	Istenünk hatalmát az egek hirdetik	19
Annyi bánat a szívemen	Könyörülj rajtam Istenem	51
Apámért s anyámért mit nem cselekednék	Uram hallgasd imám	143
Aranyozott nevednek gyönyörű hajnala	Áldott az Úr Isten	144
Az argyélus kismadár	Isten nevét dicsérem	111
Azhol én elmegyek	Nincs fellengzős szívem	131
Bujdosik az árva madár	A mélységből kiáltok fel	130
Csernevic piacán	Magasztallak Uram, mivel megmentettél	30
Csinálosi erdőn	Uram, Istenem vagy	77/b
De szeretnék nyírfa lenni erdőben	Halld meg Isten, mikor hozzád kiáltok	5
Édesanyám almafája	Uram Isten, ne büntessél	38
Egy gyenge kismadár	Istenem, Istenem, miért hogy elhagytál?	22

<u>Népdal</u>	<u>Cím</u>	<u>Zsoltár</u>
Egyszer egy királyfi	Boldog az az ember	128
Elindultam szép hazámból	Neved Uram, milyen csodás	8/a
Elmegyek, elmegyek, hosszú útra megyek	Uram, te vizsgálj meg	139
Elmegyek, elmegyek, vissza se tekintek	Jó dolog az Urat áldani	92
Elmene, elmene tizenkét kőműves	Az Úr jó pásztorom	23/b
Elmennék a zöld erdőbe	Új éneket daloljatok Istennek	98
Engiéknél ablak alatt	Kérünk Urunk, légy irgalmas	85
Én is áldás-békességgel	Milyen jó a mi Urunknak	147
Érik a szőlő, hajlik a vessző	Ujjongj az Úrnak, szolgálj az Úrnak	100
Erdő mellett estvélettem	Akinek az Úr ad lakást	91
Erdő, erdő, de magos a teteje	Boldog, aki gonosz útra nem indul	1
Este van már, csillag van az égen	Uram Isten, milyen nagyon jó vagy	73
Este van, este van, be is sötétedik	Jöjj el Uram, siess	141
Fölszállott a páva	Istenem, Istenem, testem-lelkem áhít	63
Fölszántom a császár udvarát	Dicsérje az Istent minden nép	117
Fúj, süvölt a Mátra szele	Aki bízik, aki remél	125
Fűrjescském, fűrjescském	Védelmezz Istenem	43
Gyerünk haza, gyerünk haza	Alleluja! Zengjen új dal!	149
Ha folyóvíz volnék, bánatot nem tudnék	Gyertek, daloljatok	95/a
Hej, rózsá, rózsá, ékes vagy	Kész az én szívem, Istenem	108

Népdal	Cím	Zsoltár
Hopp ide, tisztán	Urunk nagy nevét áldja a világ	96
Hová mégy, hová mégy, tizenkét kőműves	Istenünk, oltalmunk	90
Isten hozzád szülöttem föld	Neved Uram, milyen csodás	8b
Jaj de széles, jaj de hosszú	Gyertek, gyertek, énekeljünk	95/b
Kecskemét is kiállítja	Dicséritek mind az Istent	134
Kelj fel juhász, ne aludjál	A Hegyre néz pillantásom	121
Két szál pünkösdrózsa	Aki jár utadon	119-A
Két szál pünkösdrózsa	Dicséred Istenedet, áldjad reményedet	146
Lement a nap a maga járásán	Igaz bírám, Uram, felelj...	4
Látom a szép eget fölöttünk fényleni	Szeretlek Istenem, szabadítóm	18
Láttál-e már valaha csipkebokr rózsát	Dicséritek az Urat	148
Ma van húsvét napja	Hálaének zengjen	136
Madárka, madárka	Áldd az Urat, lelkem	103
Magos kősziklának	Ha az Úr nem épít	127
Meghalok, meghalok, még beteg sem vagyok	Éjjel-nappal hozzád kiáltok	88
Megrakják a tüzet	Rám ne támadj Uram...	6/a
Mi van ma, mi van ma, piros pünkösd napja	Istenben ujjongjon minden igaz ember	33
Mikor a szolgának telik esztendeje	Legfőbb Uralkodó	119-L
Mikor a szolgának telik esztendeje	Rendelésed Uram	119-R
Nyílik a rózsza	Áldjátok Istent szent templomában	150
Őszi harmat után	Némaság lett sorsom	39

<u>Népdal</u>	<u>Cím</u>	<u>Zsoltár</u>
Repülj madár, repülj, Menaságra repülj	Uram, mikor hívlak	77/a
Sej a fekete hattyú gyászt visel magáért	Ne büntess haragodban	6/b
Szegény legény vagyok én	Arcod miért rejtet el	13
Szegény vagyok én, szélről lakom én	Áldjuk az Urat most és örökre	113
Szegény vagyok, szegénynek születtem	Szegény vagyok, Uram jöjj	86
Szeretnék szántani	Csodáid meglátni	119-C
Szeretnék szántani	Derekam meghajlik	119-D
Szomorú fűzfának	Messze Babilonban	137
Szántani kék, tavasz vagyon	Engem Isten meghallgatott	116
Szántottam gyöpöt	Bűn nélkül élni	119-B
Szántottam gyöpöt	Fogadj el, kérlek	119-F
Szántottam gyöpöt	Zörgető kérés	119-Z
Sárga csikó, csengő rajta	Valóban jó, igazán szép	133
Tavaszi szél vizet áraszt	Ahogy vágyik a gímszarvas	42
Tova vagyon egy diófa	Gyötrelmemben felkiáltok	120
Udvarom, udvarom, szép kerek udvarom	Őrizz meg, Istenem!	16
Vettem marujánát	Vágyodva hív szívem	84
Zöld erdőben, zöld mezőben	Pásztorom vagy, Uram, Isten	23/a
Zöld erdőben, zöld mezőben	Igaz Pásztor, figyeld néped	80

Boldog, aki gonosz útra nem indul

(dallam: Erdő, erdő, de magos a teteje)

Giusto

dm C dm B F C F

Boldog, a - ki go-nosz út - ra nem in-dul. Nem tart bűnnel, hangos-kod-va nem úz gúnyt.

dm F C F A⁷ dm C dm

Legfőbb gondja az Úr ö - rök tör - vé-nye, Éj - jel-nap - pal azt for-gat - ja el - mé - je.

Olyan lesz, mint víz partján nőtt gyümölcsfa: A gonosznak sorsa más lesz: jaj annak!
 Bő természet idejére meghozza, Ó csak pelyva, mit a szelek sodornak.
 El nem hervad, mindig zöld lesz az ága; Ítéletkor a gonosz meg nem állhat,
 Bármihhez fog, jó véget ér munkája. Igazak közt helyet nem lel magának.

Ismeri az Úr az igaz ösvényét.
 Szemmel tartja minden járás-kelését.
 A gonosznak életútja pusztulás,
 Elenyészik, sorsa örök elmúlás.

Igaz bírám, Uram, felelj...

(dallam: Lement a nap a maga járásán)

Lassan

em hm G A D

I - gaz bí-rám, U - ram, fe - lelj, hív - lak! Könnyítsd meg a szí-ve-m, adj ir - galmat!

G A hm A fizsm hm

Ke - vés e - róm, nagy a szo - ron - gá - som, Jó vagy hozzám, halld meg i - mád - sa - gom!

Ti nagyurak, mért bántjátok Istent?
 Meddig lesz, hogy bálványoknak hisztek?
 Mért bókoltok a sok hitványságnak?
 Mi lesz vége a sok hazugságnak?

Meglátjátok, eljön az Úr hozzám,
 Csodajellel segít a hű szolgán.
 Meghallgat majd, mikor felkiáltok,
 Bizalmamban kegyelmet találok.

Légy nyugtalan, síradsz meg a vétked,
 Áldozattá tedd az egész élted.
 Vizsgáld meg a szíved, sírva-sírjál, –
 Isten segít, hogy utain járjál.

Sokan kérdik: esőt ki küld végre,
 Mért kerül el Isten arca-fénye?
 Panaszosnak bort adj, s búzátk böven;
 Töltsd be, Isten, örömmel a szívem.

Körülvesz az Úrnak arca-fénye,
 Lefekszem és ráborul a béke.
 Benned élek Uram, mély az álmod,
 Nyugalmamat csak Benned találok.

Halld meg Isten, mikor hozzád kiáltok

(dallam: De szeretnék nyírfa lenni erdőben)

Giusto

hm em fizm hm (em) G A D

Halld meg Isten, mi-kor hozzád ki - ál-tok, Színed e-lőtt vá-ra-koz-va meg-ál-lok!

G em fizm hm em fizm hm

Vir-ra-datkor e-léd ál-lok ügyemmel, Fe-léd tá-rom ké-ré-se-met, ne vesd el!

Öntelt ember hogyan jönne tehozzád?	Tágas helyre, dús meződre vezess el,
Meg nem állhat színed előtt gonoszság.	Szent ösvényed járhatóvá simítsd el!
Mégis engem könyörülő szerelmed	Akik hozzád menekülnek, vigadnak,
Dicsőséges hajlékába beenged.	Hiszen nálad örök otthont találnak.

Téged áldunk örök Isten: Atyánk vagy!
 Jézus Krisztus elküldted a világnak.
 Megváltottak háladala dicsérjen,
 Egész szívünk Szentlélekkel beteljen!

Rám ne támadj Uram. . .

(dallam: Megrakják a tüzet)

Parlando

dm F gm dm

Rám ne támadj U-ram, he-ves in-du-latban, Kö-nyörülj meg rajtam, ne bánts ha-ra-godban.

Vívódik a lelkem, minden erőm elhagy,	Sokat sírok éjjel, elbágyad a lelkem,
Hívlak, Uram, gyógyíts, csontom kínban sorvad.	Könny áztatja párnám, elszorul a szívem.
Uram, hajolj hozzám, életemet mentsd meg,	Meghallgattál Uram, megszegyenül a rossz;
Szabadíts meg engem, nagy a kegyességed!	Ahol úr az Isten, menekül a gonosz.
Mire jó a halál? – Te ott nem vagy jelen.	Betegségem eltűnt, sehol sincs ki bántott;
Lenn a sírnak mélyén, nincs ki rólad zengjen.	Atya, Fiú, Lélek, mindörökre áldott!

Ne büntess haragodban

(dallam: Sej a fekete hattyú gyászt visel magáért)

Lassan

Ne büntess ha-ragodban, Uram ne í - télj meg, szánj meg, már alig é-lek, Is - tenem, gyógyíts meg!

Nézd, minden csontom reszket, erőm sincs már, félek; A holtak közt nincs senki, aki rád gondolna,
megrendült szívem-lelkem, Uram, meddig nézed? és rólad emlékezve téged magasztalna.

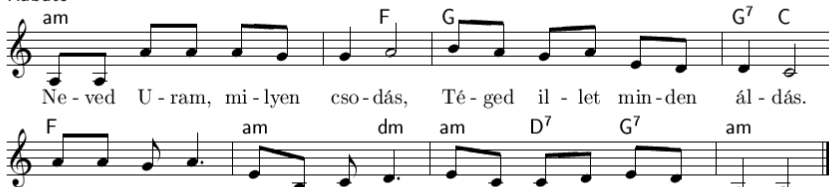
Arcodat fordítsd felém Uram, jöjj és ments meg; Lásd, sírok kimerülten, könnytől ázik párnám;
Te mindig irgalmas vagy, Uram, szabadíts meg. eltompul szemem fénye, ellenségem tört rám.

El tőlem, ti gonoszok, jön már az Úr s megment:
hogy minden ellenségem fusson, s valljon szégyent.

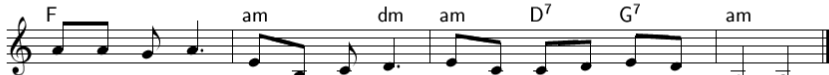
Neved Uram, milyen csodás

(dallam: Elindultam szép hazámból)

Rubato

Ne - ved U - ram, mi - lyen cso - dás, Té - ged il - let min - den ál - dás.

Dí - csé - re - tem csak da - do - gás, Gye - rek - sza - vú ma - gasz - ta - lás.

Nézem a világot: tiéd!
Alkotásod minden szépség.
Nézem a csillagos eget,
Tűnődöm rajta eleget.

Felemeltél, felkaroltál,
Dicsőséggel koronáztál.
Minden élőt reánk bíztál,
Kezünkbe hatalmat adtál.

Mi az ember színed előtt?
Rátekintesz, figyeled őt.
Gondot viselsz mindenkire,
Porszemnyi kis életünkre.

Neved Uram, milyen csodás,
Téged illet minden áldás!
Atya, Fiú és Szentlélek,
Áldjon minden teremtményed!

Neved Uram, milyen csodás

(dallam: Isten hozzád szüülöttem föld)

Rubato

The musical score is written in G major, 4/4 time, and consists of two staves. The first staff begins with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The melody is marked 'Rubato'. Chord symbols D, C, and D are placed above the first staff. The second staff continues the melody with chord symbols A, B, dm, C, and dm. The lyrics are written below the notes.

Ne - ved U - ram, mi - lyen cso - dás, Té - ged il - let min - den ál - dás.
 Dí - csé - re - tem csak da - do - gás, Gye - rek - sza - vú ma - gasz - ta - lás.

Nézem a világot: tiéd!
 Alkotásod minden szépség.
 Nézem a csillagos eget,
 Tűnődöm rajta eleget.

Mi az ember színed előtt?
 Rátekintesz, figyeled őt.
 Gondot viselsz mindenkire,
 Porszemnyi kis életünkre.

Felemeltél, felkaroltál,
 Dicsőséggel koronáztál.
 Minden élet reánk bízta,
 Kezünkbe hatalmat adtál.

Neved Uram, milyen csodás,
 Téged illet minden áldás!
 Atya, Fiú és Szentlélek,
 Áldjon minden teremtményed!

Arcod miért rejtet el

(dallam: Szegény legény vagyok én)

Lassan

The musical score is written in G major, 2/4 time, and consists of a single staff. The melody is marked 'Lassan'. Chord symbols dm, B, dm, G(7), C(7), dm C, B, C, and dm (D) are placed above the notes. The lyrics are written below the notes.

Arcod mi-ért rej-tet el, mért fordul-tál tő-lem el? El-fog a kétség: van-e még re-ménység?

Gond lakja a lelkemet,
 csüggeszti a szívemet.
 Meddig lesz rajtam
 gonosznak hatalma?

Fényt deríts rám Istenem,
 nehogy halál megleljen.
 Ne maradj messze,
 siess védelmemre!

Ne mondhassa ellenség:
 győzött rajtam csúf kétség.
 Míg benned élek,
 semmitől se félek.

Irgalmadban bízom én,
 jószágodat áldom én,
 Dicsérek Főlség,
 most és mindörökké.

Őrizz meg, Istenem!

(dallam: Udvarom, udvarom, szép kerek udvarom)

Lassan

Ő-rizz meg, Is - tenem, ol - talmam más nincsen, U - ram vagy én javam, e - gye-dü - li kincsem.

Te Uram, könnyű bort töltöttél kelyhembe,
szent kezed így vetett sorsot életemre.

Megdobban a szívem, feljugg a lelkem,
békében elpihen az Úrban a testem.

Jó helyre hullottak Uram, a kötelek:
Te magad mérted ki sorsomként e földet.

Halálom nem hagyod, vesztet nem akard,
az élet ösvényét előttem kitárod.

Az Urat dicsérem, tanácsom tőle van,
titokban Ő tanít az éj óráiban.

Örömd eláraszt, túlsordul serlegem,
boldogság tölti be jobbodon a lelkem.

Akárhol élhetek, rám ragyogsz arccoddal,
soha el nem veszek, átölelsz karoddal.

Atyánknak dicsőség Krisztusban, Urunkban,
a Lélek áldassék, ki él mindnyájunkban!

Szeretlek Istenem, szabadítóm

(dallam: Látom a szép eget fölöttünk fényleni)

Lassan

Szeret-lek Is - tenem, szaba - dítóm, váram, e - rős Sziklám, nálad menhelyet ta - láltam.

Körülottem tátong örvényeknek mélye,
megragadott engem halál kelepceje.

Egyenes és tiszta, nyitott szívet kívánsz,
de a hamis ember ravasz eszén túljársz.

Nyomorúságomban én az Urat hívtam,
hozzá kiáltottam gyötrelmemben, kínban.

Egyszerű, szegény nép mentséget lel nálad,
de a nagyralátók szívét megalázod.

Meghallgatta szómat, legyen érte áldott,
A megnyílt égből érettem leszállott.

Sugárzik rám fényed, ragyog a sötétség,
meggyújtottad lámpám, megszűnt minden kétség.

Arcának fényétől felhő oszlott széjjel,
szavától a föld is megrendült a mélyben.

Igaz az Úr útja, szavát tűz próbálta,
oltalmat ad annak, aki tőle várja.

Hatalmas kezével kimentett az árból,
felemelt magához halál országából.

Ki az erős Isten, ki az Úr, ha Ő nem?
Határtalan Jóság: felővez erővel.

Kivezetett tágas, szabad, dús mezőre;
így szeretett engem, hála legyen érte.

Gyorssá tetted lábam, mint a szarvas lábát,
átnyújtottad nekem üdvösséged pajzsát.

Istenem, kitárom szívemet előtted,
te utadon járok, el nem állok tőled.

Fenntartott a jobbod, jóságod tett nagygyá;
megtoldottad léptem, széles utat adtál.

Hűségedet látja, aki hozzád hű volt,
őszintéhez, jóhoz te is őszintén szólsz.

Éljen az Úr! Áldjuk! Zengjen a dicséret!
Neved áldom dallal valamennyi népnek.

Istenünk hatalmát az egek hirdetik

(dallam: Amaz 6-esztendő)

Lassan

Is - tenünk ha - talmát az e - gek hir - de - tik, ég és föld harsog - ják ke - zé - nek mű - ve - it.

A napok egymással szóltanul beszélnek,
átadja titkait éjszaka az éjnek.

Szabálya tiszta, szép, – megmarad örökké,
színtiszta igazság, ahogyan Ő itél.

Nem kell szó, sem beszéd, hangot sem hallani,
világot bejárnak mégis a szavai.

Vonzóbb az aranynál, színméznél édesebb,
szolgádra fényt derít, s igazi örömet.

A nap mint vőlegény, sátrából útrakel,
útját ű bejárja ujjongó örömmel.

Hibát és tévedést, Uram, ki érthet meg?
Rejtett bűneimtől tisztíts meg engemet.

Szent az Úr törvénye, lelkeket újító,
bölcsség fényével értelmet oktató.

Ajkamon minden szó szolgáljon tégedet,
kövesse óhajod szívem és életem.

Felujjong a szívem egyenes ösvényén,
ragyogó parancsa szememre áraszt fényt.

Kősziklám, Megváltóm, Uram vagy énnekem,
Atyával, Lélekkel dicsérjen énekem!

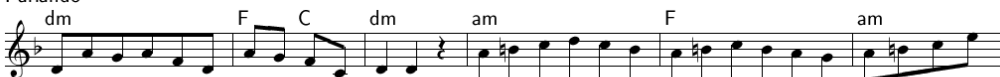
22. ZSOLTÁR

UJJONGJ AZ ÚRNAK!

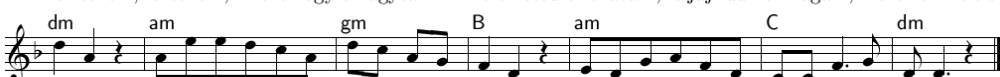
Istenem, Istenem, miért hogy elhagytál?

(dallam: Egy gyenge kismadár)

Parlando

Is - tenem, Is - tenem, miért hogy elhagytál? Mért veted el szavam, feljaj - du - ló magam, mért nem felelsz

immár? Ki - ál - tozom nappal, de te mélyen hallgatsz, éj - szaka ki - áltok, de te néma maradsz.

Benned bízoktunk őseink is egyre,
felkaroltad őket, megmentetted néped,
Izraelnek Szentje.
De én senki vagyok, nem ember csak fereg,
megvetnek, lenéznek, – vajon meddig élek?

Kiöntött víz vagyok, megtörték a csontom.
Szívem mint a viasz, nem remélek vigaszt
a halálba hullón.
Mint az eltört cserép, az erőm is fogytán,
nyelvem odatapad, úgy kiszáradt a szám.

„Ha Isten szereti, megmentheti mostan”
– imigyen kacagnak, önmagamra hagynak
a nehéz balsorsban.

Kezemet, lábamat átszögezték, verték.
Köntösöm sorsolták, ruháim eloszták,
mindenem elvették,
és megszámlálhatom egyenként a csontom, –
óvd meg, takarjad el kardjuktól az arcom.

De én tied vagyok, mielőtt születtem,
már anyám ölében a te kincsed lettem.

Nincs aki segítsen, ne maradj hát távol.
Ments meg a gonosztól, leselkedő rossztól,
vadállati szájtól.
Mint dühös oroszlán, fenyeget az ellen,
kutyák vesznek körül, – maradj kérlek velem.

Nevedet akarom énekelni áldva;
testvéreim előtt, minden nemzedék közt,
egyenesen állva;
mert te nem veted el, aki siet hozzád,
betöltőd a szegényt, megfordítod sorsát.

Amit megígértem, teljesítem én is.
Visszajön Istenhez, leborul, örvendez
mind az összes nép is.
Megtöri a halál hatalmát a Győztes,
életadó Ura minden népnek Ő lesz.

Pásztorom vagy, Uram, Isten

(dallam: Zöld erdőben, zöld mezőben)

Lassan

Pász-to-rom vagy, U-ram, Is-ten, zöld me-ző-ben hagysz pi-hen-ni, csen-des víz part-ján.
Fel-ü-dí-ted tik-kadt lel-kem, dús me-zők-re ve-zetsz en-gem, ne-ved-hez il-lón.

Zord éj-sza-kán, sö-tét völgy ö-lén, ott sem ré-mít sem-mi ve-szély, pásztor-bo-tod véd.

Megterítesz asztalodra,
vendégül látsz ellenfelem szemeláttára.
Olaj csordul homlokomra,
édes bor a serlegembe, veled vagyok már.

És elkísér jóság, kegyelem
végig hosszú életemen, s örök otthon vár.

Áldd az Atyát, Krisztust, szent Fiát,
s a Szentlelket, örök Istent, századokon át.

Az Úr jó pásztorom

(dallam: Elmene, elmene tizenkét kőműves)

Rubato

Az Úr jó pász-to-rom, hi-ányt nem szenvedek, hol a rét zöld mindig, ott ad ne-kem he-lyet.

Forrásvizek mentén enged megpihennem,
így kap új erőre e fáradt testem-lelkem.

Szent és igaz ösvényt céloimhoz ő mutat,
szent nevéhez az Úr mindenkor hű marad.

Járjak bár a halál sötét torka felett,
engem baj nem érhet, ott is jobbod vezet.

Hogyha erős pálcád, pásztorbotod nézem,
máris békén nyugszom, te vagy menedémem.

Dúsan megteríted asztalod nékem,
szégyenpírban ég majd minden ellenségem.

Csupa fény és illat fejem olajodtól,
színgig töltött kelyhem túlsordul borodtól.

Velem jár irtalmad, kísér nagy jóságod,
éltem minden napján én csak terád várok.

Az Úr hajlékában lesz az én lakásom,
örök időkn át ott lesz megnyugvásom.

Áldás és dicsőség Atya, Fiú, neked,
és a Szentléleknek, mindörökké, Ámen.

Az Úr Isten nékem fényesség

(dallam: Akkor szép az erdő, mikor zöld)

Lassan

Az Úr Is - ten né - kem fé - nyesség, ol - tal - ma - zó bá - styám, üd - vösség,
 Ki - től kell hát félnem, re - meg - nem? Hi - á - ba tör bár - ki el - le - nem.

Egy a vágyam, egyet kértem én:
 hogy az Úr házában lakjam én.
 Jobb szállásom annál nem lehet,
 mintha az Úr őrzi életemet.

Mint a kincset őrzi lakhelyén,
 elrejt engem sátra rejtekén,
 És ha a sok rossz nap végetér,
 vele leszek fénylő, szent hegyén.

Szívdobogva arcod keresem,
 arcod el ne rejtseed előlem.
 Ne taszítsd el szolgál haraggal,
 ne hagyj engem végképp magamra!

Apám, anyám árván itt hagyhat,
 tudom: az Úr mindig befogad.
 Mikor hazug váddal törnek rám,
 ösvényedet járjam igazán.

Tőled kaptam biztos hitemet,
 országodba hívtál engemet.
 Szépségedet látnom engeded,
 élők között adsz majd lakhelyet.

Dicsőítve várom Uramat,
 bízva vágyom látni arcodat.
 Atya, Fiú, Lélek: Alkotó,
 Életadó Élet, örök Jó.

Magasztallak Uram, mivel megmentettél

(dallam: Csernovic piacán)

Parlando

Magasztal - lak Uram, mi - vel megmen - tet - tél, mi - kor mélybe estem, on - nan ki - e - m - teltél.

Kiáltottam hozzád és meggyógyítottál,
 magadhoz emeltél, s új életet adtál.

Áldjátok az Urat, zengjen a dicséret,
 aki szereti Őt, hálát ad nevének.

Haragjának tüze csak rövid pillanat,
 de a jószágából örök élet fakad.

Ki elalszik este síró zokogással,
 hajnalban felébred örömujjongással.

Könnyműven szóltam: „soha el nem esem”,
 mikor velem voltál, olyan erős lettem.

Elrejtetted arcod, szemem többé nem lát;
 megrendültem nagyon, rimáncodva hozzád.

Ha már mélybe szálltam, könnyem mit ér neked?
 Vajon a sár dicsér? Áldja-e hűséged?

Hallgasd meg a szavam, könyörülj meg rajtam,
 Uram, Isten, Te légy őríző oltalmam.

Sírásomból Uram, perdíts engem tánra,
 tépd le darócruhám, öltöztess vígságba.

Téged áldjon dalban mindörökre szívem,
 ne csorduljon többé soha már a könnyem.

Atya, Fiú, Lélek most és mindörökké
 magasztallak téged, mivel megmentettél.

Istenben ujjongjon minden igaz ember

(dallam: Mi van ma, mi van ma, piros pünkösöd napja)

Középgyorsan

Is-tenben ujjongjon minden i-gaz ember, dí-csé-rő é - ne-ke-t Föl-sé - ge-nek zengjen.

Boldog dal csendüljön citerán és hárfán,
új ének szálljon föl vidám zene szárnyán.

Gonoszok terveit kudarc éri sorra,
de az Úr szándéka szilárd kezdet óta.

Őszinte igazság az Úr szava s tette,
hűségét tükrözi valamennyi műve.

Nincs nemzet boldogabb, mint az Isten népe,
amelyet magának választott örökre.

Az egek úgy lettek az Úr óhajára,
csillagok születtek egyetlen szavára.

Egeből letekint, Atyánk szeme rajtunk,
szándékunk ismeri, nincs előtte titkunk.

Tengernek vizét az Úr egybegyűjti,
a mélység özönét tárházakba tölti.

Sose várj győzelmet mástól, mint az Úrtól,
életed megmenti, megőríz a rossztól.

Hódoljon Urának föld minden lakója,
tisztelje világ apraja és nagyja.

Várunk az Istenre, várakozunk egyre,
benne van bizalmunk, szívünk ujjong benne.

Így történt: szava szólt, s valóra vált minden,
létrejött, ahogyan akarta az Isten.

Áraszd ránk Istenünk, bőséges kegyelmed,
dicsérjék nevedet, bízza bízunk benned.

Dicsőség Istenünk: Atya, Fiú, Lélek,
miképpen kezdetben, most is áld az ének.

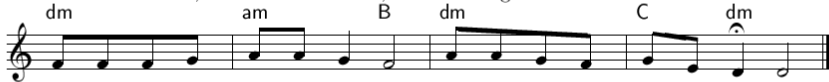
Uram Isten, ne büntessél

(dallam: Édesanyám almafája)

Parlando

U - ram Is - ten, ne bün - tes - sél, ha - ra - god - ban el ne ves - sél.

Meg - gör - nyedtem, le - ros - kad - tam: ke - zed na - gyon sú - lyos raj - tam.

Fejemre száll minden vétkem,
bűnöm súlyos teher nékem.
Kimerít a gyötrő kétség,
nincs már bennem semmi épség.

Mindenki elnéz felettem,
barátom sem áll mellettem.
én meg siket füllel, némán,
megdermedve állok bénán.

Elgyengülve, összetörve,
egész nap csak járok körbe.
Panasz tör fel a szívemből,
kialszik a fény szememből.

Te, ki így hallod szómat,
szívem már csak téged óhajt.
Reám mered, jaj a vétek,
sietve hozz segítséget!

Beismerem minden vétkem,
sírva bánom hűtlenségem.
Egyedüli üdvösségem:
Uram, Isten, ments meg engem!

Némaság lett sorsom

(dallam: Őszi harmat után)

Lassan

Musical notation for the song 'Némaság lett sorsom'. It consists of two staves of music in 4/4 time. The first staff has a treble clef and a key signature of one flat (B-flat). The second staff has a bass clef and the same key signature. The melody is simple and slow. Chords are indicated above the notes: C, F, G, am, em, G, C on the first staff; F, C, F, C, F, am, G, C on the second staff.

Né - ma - ság lett sor - som, go - no - szok közt gon - dom:
vis - sza - fog - jam nyel - ve - met, csap - dá - juk - ba ne - es - sem.

Szívem ég mint a tűz,
fájdalmak réme űz.
Aggódva feljajdulok,
maholnap meghalhatok!

Szólítottak, kiáltlak:
reményem tenálad!
Bűneimtől mentsél meg,
gyalázattól védjél meg.

Hallgasd meg imámat,
hadd szűnjön a bánat.
Legyen részem megnyugvás,
míg nem jön az elmúlás.

Arasznyai az élet,
s jön már az enyészet.
Pára-éltem eloszlik,
kődfelhőként szétfoszlik

Halld meg bús kérésem,
vedd el büntetésem.
Vétkeimért botozol,
testem nyítvőd mint a moly.

Csak benned remélek
Atya, Fiú, Lélek.
Sátram mikor leomlik,
bízva hozzád hanyatlík.

Mire jó kincs és fény,
elnyeli az örvény!
Vajon kire hagyhatom
goddal szerzett vagyonom?

Fordítsd el haragod,
számonkérő arcod.
Könnyeimen szánakozz,
hajolj zarándokodhoz.

Mikor én az Urat hívtam

(dallam: A pilisi tiszta búza)

Giusto

Musical notation for the song 'Mikor én az Urat hívtam'. It consists of two staves of music in 4/4 time. The first staff has a treble clef and a key signature of one flat (B-flat). The second staff has a bass clef and the same key signature. The melody is simple and steady. Chords are indicated above the notes: dm, A7, dm, F, G, am on the first staff; F, G, dm, C7, dm, A7, dm on the second staff.

Mi - kor én az U - rat hív - tam, e - gye - düil csak ben - ne bíz - tam,
Hoz - zám for - dult sza - vam hall - va, ki - e - melt a mély - ből kar - ja.

Erős szikla, amin állok,
biztos út az, amin járok.
Maga az Úr adott számra
új éneket, mely őt áldja.

Jóhíredet zengi ajkam,
jóságodról nem hallgattam.
Meváltómat magasztaltam,
hűségedet nem titkoltam.

Ajkunkról zeng örömenek,
akik várva várunk téged.
Üdvösséged meg is látjuk,
„Nagy az Isten!” – ezt kiáltjuk.

Uram, mily nagy minden tetted!
Csoda nékem minden műved.
S amit rólunk elgondoltál, –
bizony, nincsen szavam hozzá.

Szegény vagyok, Uram várom,
szabadítóm, boldogságom.
Ne késlekedj, siess, jöjj már!
Legyen gondod Uram, énram!

Boldog egység, Szentháromság,
– bár nem méltó szavunk hozzád –
Dicséretünk csak elvárod, –
örök Jóság, neved áldott.

Nem vársz égő áldozatra, –
mit is mondjak hívásodra?
„Jövök, íme, amint várod,
akaratom legyen áldott!”

Ahogy vágyik a gímszarvas

(dallam: Tavasz szél vizet áraszt)

Lassan

The musical score is written in G major, 4/4 time, and marked 'Lassan'. It consists of two staves. The first staff has a treble clef and a key signature of one flat (F major). The second staff has a bass clef. Chords are indicated above the notes: dm, C, F, C, F, C, B, C, F, C(7) on the first staff; and F, C, F, G, B, C, B, A7, dm (D) on the second staff. The lyrics are written below the notes.

A - hogy vá - gyik a gím - szar - vas for - rás hűs vi - - zé - re,
 úgy vá - gyó - dik tes - tem — lel - kem az ő — Is - te - né - re.

Szomjazza az élő Istent, vágyva vágyja lelkem;
 Arcát mikor láthatom meg, mikor hagy betelmem?

Mégis mikor hullám harcol, s örvény az örvénnyel,
 kérdem: Isten, Sziklaszálam, mért felejtettél el?

Éjjel-nappal könny keyerem, sokan kérdik tőlem:
 Hol van Isten, a te Urad, inséges időkben?

Gúnyt mért űznek énbőlőlem, kik ellenem vannak?
 „Hol van Isten, a te Urad?” – egyre mért faggatnak?

Ujjong, örül majd a szívem Isten templomában,
 ahol együtt ünnepet ül sok-sok kedves társam.

Várj az Úrra, várj Istenre, bízzál, hogy meglátod
 Őt, ki arcod Üdvössége, legfőbb boldogságod.

Miért vagyok szomorú most, minek sóhajtásom,
 amikor én hittel hiszem, hogy Istent meglátom?

Istent várjad, akkor nem vársz semeddig hiába,
 Atya, Fiú és Szentlélek, megillet a hála.

Védelmezz Istenem

(dallam: Fürjescském, fürjescském)

Lassan

The musical score is written in G major, 4/4 time, and marked 'Lassan'. It consists of one staff with a treble clef and a key signature of one flat (F major). Chords are indicated above the notes: dm, C, F, B, C, B, A7, dm. The lyrics are written below the notes.

Vé - delmezz Is - tenem, üg - vennek fogd pártját; minden - ki el - lenem, nem le - hetnék árvább.

Körül fog minden rossz, gyöngye már a lábom,
 segítsen szent erőd utaidat járnom.

Vezess föl hegyedre, otthonodba engem,
 öröm és vidámság töltse el a lelkem!

Küldd hozzám követed, igazságod fényét,
 életem sietve nyomába szegődjék.

Ifjúság öröme újítja meg szívem,
 dicsérek gitárral oltárodnál, Isten.

Atyának, Fiúnak, Szentléleknek hála,
 meglátja az Urat, aki várva várja.

Könyörülj rajtam Istenem

(dallam: Anyi bánat a szívemen)

Rubato

Musical notation for the song 'Könyörülj rajtam Istenem'. It consists of two staves of music in a 4/4 time signature. The first staff is the vocal line, and the second staff is the piano accompaniment. The key signature has one flat (B-flat). The melody is simple and expressive, with a rubato tempo. The lyrics are written below the notes.

F C B gm C

Kö - nyö - rülj raj - tam Is - te - nem, mert ir - gal - mad mér - he - tet - len.

F B C F B C F C B C dm

Mo - so - gass ki bú - ne - im - ből, tisz - to - gass meg vét - ke - im - től.

Gonoszságom elismerem,
szemem előtt áll szüntelen.
Téged sértett minden vétkem,
végzésed így szent előttem.

Színed előtt ne taszíts el,
szent lelkedtől ne szakíts el.
Hadd élvezzem üdvösséged,
adj nekem király lelket.

Istenem, nyisd szóra ajkam,
fölséged hadd magasztaljam.
Áldozattal tisztelnék,
de Te abban nem lész kedvet.

Izsópoddal hints meg, moss meg,
és a hónál tisztább leszek.
Szállj fülembé, vig dal újra,
s öröm megtört csontjaimba!

A tévelygő rád tekintsen
és a bűnös hozzád térjen.
Uram, ments meg a vérbűntől,
hadd daloljak hűségedről!

Égő - s vágóáldozatnál
szébb ajándék, amit vártál:
A megtört szív teelőtted
legkedvesebb áldozat lesz.

Arcod fordítsd el bűneimtől,
ments meg Uram, vétkeimtől.
Tiszta szívet teremts bennem,
újtsd, erősítsd meg lelkem.

Istenem, Istenem, testem-lelkem áhít

(dallam: Fölszállott a páva)

Rubato, parlando

Musical notation for the song 'Istenem, Istenem, testem-lelkem áhít'. It consists of a single staff of music in a 4/4 time signature. The key signature has one flat (B-flat). The melody is simple and expressive, with a rubato tempo. The lyrics are written below the notes.

dm C B F B F C dm

Is - tenem, Is - tenem, testem lelkem á - hít, mint száraz föld e - sőt, té - ged úgy szomjazik.

Hadd lássam hatalmad, hadd hirdessem fényed,
jobb a te jóságod, mint maga az élet.

Rád gondolok Uram, ágyamon pihelve,
virrasztva hajnalig Te jutsz az eszembe.

Áldjalak míg élek, kitárva a karom,
bőséged elborít, ujjongva zeng dalom.

Szárnyaddal boríts be, jöjj, légy segítségem,
tarts erős kezeddél, hozzád tapad lelkem.

Dicsérjük az Atyát és egyszülött Fiát,
vélük a Szentlelket, minden időnkön át.

Szabadíts meg Uram

(dallam: Ahun kerekedik egy fekete felleg)

Parlando
em

Sza-ba-díts meg U-ram, sza-ka-dék-ba es-tem; lá-bam nem ér ta-lajt, csaknem el-me-rültem.

Elragad az örvény, összecsap felettem,
feneketlen iszap mélyén elsüllyedtem.Immár kifáradtam a kiáltozásban,
elbágyadt a szemem, amíg reád vártam.Előtted áll Uram, minden balgaságom,
nem marad rejtekben semmi gonoszságom.Érted ócsárolnak gyalázzaltak engem,
aki bízik benned, ne érje azt szegény.Testvéreim között idegenné lettem,
saját családomban vándor, ismeretlen.Mert a te házadért buzgóság emésztett,
kik ellened vannak, engem is lenéznek.Hozzád kiált imám, nézz rám valahára,
ne fulladjak bele feneketlen árba.Szereteted Uram, mértéket nem ismer,
fordítsd felém arcod, könyörülj Isten.Tudod gyalázatom, összetört a szegény,
meggyötört a kétség, megzavarta szívem.Nem találtam senkit, aki felkarolna,
kerestem, de nem volt, aki vigasztalna.Ételemül akkor nékem epét adtak,
szomjúságom láttán ecettel itattak.Kín és baj szakadt rám, mégis benned bízom,
segítséged Uram, bátyám legyen s pajzsom.Uram, nagy jószágod hadd dicsérjem dalban,
hálaének zengjen, neved magasztaljam.A meggyötört szegény, megalázott ember,
keresse az Urat megújult lélekkel.Mert Ő szegényeit soha el nem hagyja,
övéit az Isten mindig meghallgatja.Atya, Fiú, Lélek, te vagy boldogságunk,
megmentetél minket, mindörökké áldunk.

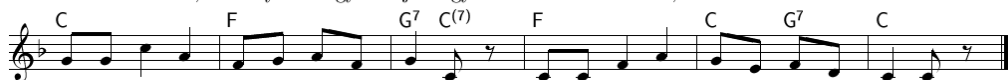
Uram Isten, milyen nagyon jó vagy

(dallam: Este van már, csillag van az égen)

Giusto

U-ram Is-ten, mi-lyen na-gyon jó vagy mind-a-zokhoz, a-kik ben-ned bíz-nak!

Mé-gis majdnem megbot-lott a lá-bam: go-no-szoknak sor-sát meg-kí-vántam.

Úgy tűnt nékem, boldogabb az álnok,
semmi baj sem nehezedik rájok.
Háborogtam, látva hogyan élnek,
embertől sem, Istentől sem félnek.Balgaság volt, hogy a szívem vértett,
titkaiból eszem mit sem értett.
Hiszen most is veled vagyok, látod;
kezem biztos tenyeredbe zárod.Mi kell nékem odafönn az égben?
Veled élek, Te vagy osztályrészem.
Egyéb vágyam itt a földön sincsen,
Sziklaszálam te vagy, örök Isten.Elenyészsen bár a szívem, testem,
jelenléted boldoggá tesz engem.
Benned bízom, Te vagy menedékem,
örök Isten nevedet dicsérem.

Uram, mikor hívlak

(dallam: Repülj madár, repülj, Menaságra repülj)

Lassan

Musical notation for the song 'Uram, mikor hívlak'. The melody is written on a single staff in G major (one sharp). The tempo is marked 'Lassan'. The key signature has one sharp (F#). The time signature is 4/4. The melody consists of quarter and eighth notes. Chords are indicated above the staff: dm, C, dm, F, B, C, F, B, dm.

U - ram, mikor hívlak, szavam jus - son hozzád, U - ram, hogyha hívlak, ví - gasztald meg szolgád.

Kerestem az arcod szenvedésem napján,
vigasztalan szívvel, éjjel-nappal sírván.

Bizony, szent az Isten, nincsen nagyobb nála,
erejét, hatalmát népe megcsodálta.

Régmúlt napok, évek emlékét idézve
töprengek a múlton szívemmel beszélve.

mennydörgésed hangja visszhangzott a szélben,
villámaid fénye ragyogott az égen.

Örökké tart vajon Istenünk haragja?
Irgalmas jóságát többé nem mutatja?

Hatalmat látva kettévált az örvény,
megrendült a föld is, tengerben nyílt ösvény.

Megszűnt tán irántunk minden kegyessége?
Mefogyatkozott-e egykor hűsége?

Átvonultál rajta néped előtt járva,
pásztorunk vagy most is, legyen érte hála.

Felidézem újra Isten nagy hatalmát,
elsorolok minden régen történt csodát.

Dicsőséged zengjük Atya, Fiú, Lélek,
csüggedéstől óvjad próbára tett néped.

Uram, Istenem vagy

(dallam: Csinálosi erdőn)

Középgyorsan

Musical notation for the song 'Uram, Istenem vagy'. The melody is written on a single staff in G major (one sharp). The tempo is marked 'Középgyorsan'. The key signature has one sharp (F#). The time signature is 4/4. The melody consists of quarter and eighth notes. Chords are indicated above the staff: D, G, A7, D, D, A7, D, A7, D.

U - ram, Is - te - nem vagy, min - den fö - lött nagy vagy,

hall - jad pa - na - szo - mat, szánj meg, fi - gyeld szó - mat.

Nyugtot nem lel szívem,
soha meg nem pihen,
nincs már egy csepp könnyem,
állok összetörtén.

De én nem feledem,
visszaidézgetem
régmúlt napok sorát,
a sok jelet, csodát.

Vajon miért hallgatsz,
életjelet sem adsz,
bár zúg a sok panasz,
hogyan meg nem gyógyítasz.

Tiéd a nagy világ,
te vagy a nagy király,
parancsszavad várja
mélyek zúgó árja.

Kelj fel, Urunk értünk!
Jöjj hát, légy vezérünk,
hogy csak terád nézzünk,
és csak neked éljünk!

Igaz Pásztor, figyeld néped

(dallam: Zöld erdőben, zöld mezőben)

Lassan

I - gaz Pásztor, fi - gyeld né - ped, e - rős Is - ten hallgasd né - ped könnyes pa - na - szát.
Sza - ba - díts meg, ments meg minket, kelj fel ér - tünk ha - tal - maddal, térj visz - sza hoz - zánk.

Jöjj U - runk már, né - ped visz - sza - vár, ar - cod fé - nye ra - gyogjon fel, új - ra te - kints ránk!

Szőlővessző volt a néped,
gondos kézzel készítetted termőtalaját.
Elültetted, gyökeret vert,
Te ültetted, Te nevelted, ne hagyj veszni hát!
Jöjj Urunk már...

Uram, földed, szőlőskerted,
– kedves néped – melyet egykor kezéd ültetett:
szomszéd népek nevetsége,
gúnynak tárgya, szabad préda, senkiföldje lett.
Jöjj Urunk már...

Nyújtsd ki jobbod, védj meg néped,
oltalmazzad fiadat, terjeszd kezéd ránk.
Saját néped, nevelésed,
tőled többé el nem fordul, új életet vár.
Jöjj Urunk már...

Vágyódva hív szívem

(dallam: Vettem marujánát)

Középgyorsan

Vágyód - va hív szívem, Is - te - nem, én U - ram; só - vá - rog tes - tem is: adj he - lyet há - zadban!

A fecske fészket rak, veréb is elpihen,
hontalan életem csak benned nyugszik el.

Jobb egy nap házadban, mint ezer nélküled;
Főlséges nézz le rám: semmim sincs kívüled.

Boldog, ki téged áld, ereje tőled van,
boldogan élhet majd örökre a házadban.

Ha benne bízom én, nem tagad meg soha,
kegyelem, békesség az ő ajándoka.

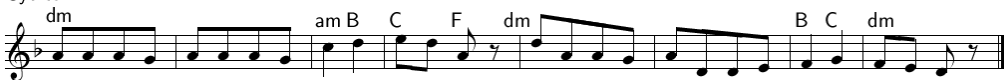
Kiszáradt völgyeken amikor áthalad,
áldásod várja ott: bő forrásvíz fakad.

Dicsérünk jó Atya, Atyának egy Fia,
Istennek Lelke, légy lelkünknek sóhaja.

Kérünk Urunk, légy irgalmas

(dallam: Engiéknél ablak alatt)

Gyorsan

Kérünk Urunk, légy irgalmas új-ra népeddel, minden bűnét megbocsássad, vétékét feledd el.

Csillapodjék, csituljon el bosszús haragod,
engedj benned vigadoznunk, lássuk jószágod.

Igaz hűség, szelíd jóság így már eggyé vált,
igazságod, áldott békéd bennünk csókot vált.

Adj életet, hadd hirdessük, amit ígértél,
béke legyen mindazzal, ki hozzád visszatér.

Hűség sarjad aszú földből, égből igazság,
dús gyümölcsöt érlel földünk, gazdag termést ad.

Boldogító jelenléted mindig velünk van,
országodnak dicsősége máris köztünk van.

Urunk itt jár újra köztünk, szépség követi,
az igazság előtte jár s jöttét hirdeti.

Atya, Fiú és Szentlélek: teljes Háromság
hála neked, mert irgalmad boldog valóság.

Szegény vagyok, Uram jöjj

(dallam: Szegény vagyok, szegénynek születtem)

Lassan

Szegény vagyok, U - ram jöjj, fi - gyelj rám; szü - net nél - kül szí - vem csak te - rád vár.

Hí - ved va - gyok, ol - talmazd é - le - tem, bí - zom na - gyon ben - ned, én Is - te - nem.

Hajlj felém, tehozzád kiáltok,
szelíd fényvel derítsd rám világod.
Tedd vidámmá, derűssé lelkemet,
hiszen neked adtam át szívemet.

Hatalmas vagy, csodáknak szerzője,
boruljon le minden nép elődbe.
Műveidhez fogható nincs semmi,
hozzád, Uram, hasonló nincs senki.

Nehéz napok mikor rám szakadnak,
csakis nálad találok nyugalmat.
Az irigyek felkeltek ellenem,
hatalmasok gyötrik az életem.

Tekints reám irgalmas, kegyelmes,
haragodban megfontolt, türelmes.
Mert Te, Uram, gazdag vagy hűségben,
hálát adok őszintén szívémben.

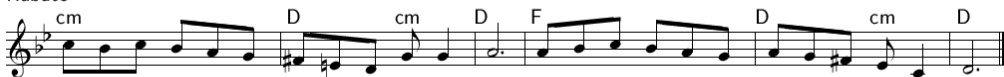
Tanítsd szívem igaz uton járni,
ösvényedre mindig rátalálni.
Mélységeknek mélyéről kimentesz,
túláradó irgalmad így szeret.

Te vagy Atyánk, örökké dicsérünk,
Fiad Jézus szegény lett miértünk,
a Szeretet Lelkétől átjárva
szegény szívünk gazdaggá válhatna.

Éjjel-nappal hozzád kiáltok

(dallam: Meghalok, meghalok, még beteg sem vagyok)

Rubato

Éj - jel-nappal hozzád ki - ál - tok Megvál - tóm; vedd fü - led - be szavam, halld meg i - mád - sá - gom.

Eltölti lelkemet halálos gyötrelem,
igen nagy mélységbe süllyedt az életem.

Nincs szabadulásom, börtönben sínylődöm,
bánkódásom homályt borít rám, gyötrődöm.

Erőm is elhagyott, olyanáá lettem én,
mint ki meggyilkoltan fekszik a sír mélyén.

Én Uram, naponta kitárom karomat,
érjen hozzád imám, mire a nap virrad.

Teljes nagy súlyával reámdőlt haragod,
mint kit elfeledtél: jóságod elhagyott.

Gyötrődöm, jajgatok, reszketek halódva.
Mért fordulsz el tőlem? ne utasíts vissza!

Minden barátomat messzire elvitted,
utálattal néznek, semmibe se vesznek.

Hordoztam halálos borzalmak csapását,
összeszavarodtam, félve jövök hozzád.

Atya, Fiú, Lélek, Három-egy Istenem,
halálból támadó életem dicsérjen.

Istenünk, oltalmunk

(dallam: Hová mégy, hová mégy, tizenkét kőműves)

Parlando

Is - tenünk, ol - talmunk kezdet - től ö - rökké,

nem hagysz a semmibe vis - szahull - ni többé.

Ezer év előtted gyorsan tűnik tova,
mintha egyetlen éj őrváltása volna.

Áraszd ránk irgalmas üdítő kenetként;
Miért késel Uram? Arcod fordítsd felénk!

Életünk szétfoszló hajnali álmkép,
reggel nyíló virág, amely nem lát estét.

Töltsön el szerelmed hajnal hasadáskor,
egész nap áldhassunk, vigadozva újból.

Emésztő haraggal talán elvetsz minket?
Szemed előtt tartod vajon vétkeinket?

Kárpótdol örömmel szenvedésünk napját,
csodás tetteidet hadd lássa meg szolgálád.

Életünk folyama nyomtalan ködbe vész,
elhajló sóhajként tűnik el az egész.

Mi Urunk, jóságod fölöttünk virrasszon,
két kezünk munkája tőled áldást kapjon.

Áldd meg bölcs derűvel életünk alkonyát,
taníts számbavenni napjainknak sorát.

Háromegy Istenünk tied a dicsőség,
amint kezdet óta, most és mindörökké.

Akinek az Úr ad lakást

(dallam: Erdő mellett estvélettem)

Parlando

A - ki - nek az Úr ad la - kást, a Föl - sé - ges biz - tos szá - lást,
 így szól: Te vagy bátyám, pajzsom, Is - te - nem vagy ben - ned bí - zom!

Tőrből megment, baj nem érhet,
szárnya alá rejt el téged;
nem félsz nyíltól, gyilkos rémtől,
délben dülő titkos vésztől.

Eltaposhatsz kígyót, sárkányt,
megtíporhatsz vad oroszlánt;
így szól az Úr: „Bizik bennem,
megvédek, mert vallja nevem”.

Ezrek hullnak el melletted,
szent hűsége pajzsként óv meg;
lásd, mi bért nyert a gonoszság,
egy szó, s érzed az Úr karját!

Hozzám kiált s meghallgatom,
bajban-vészben támogatom:
felővezem dicsőséggel,
sok-sok évvel, üdvösséggel.

Sátrad szilárd, az Úr véd meg,
angyalai megőrznek;
tenyerükön úgy hordoznak,
hogy kőbe ne üsd lábadat.

Atyaisten, valljuk léted,
Szent Fiaddal áldunk téged,
vigasztaló Szentlelkednek
együtt mondunk dicséretet.

Jó dolog az Urat áldani

(dallam: Elmegyek, elmegyek, vissza se tekintek)

Lassan

Jó do - log az U - rat ál - da - ni, dicsér - ni, nagy neved ö - rök Úr, há - lá - val zen - ge - ni.

Még hajnal alig kél, hirdetem irtalmad,
éjjel is megvallom hűséged, hatalmad.

Bűnében csillogva járhat az álnokság,
mint a gyom burjánzik, végsorsa pusztulás.

Zengjen a citera, tízhúrú lant szava.
Énekünk kísérje hárfának dallama.

Lám, virul az igaz, mint ifjú pálmaág,
mint ősi Libanon csúcán a cédrusfák.

Szép műved a világ; boldogan hirdetem,
hátaltelt ujjongás eltölti a szívem.

Dús gyümölcs terem rajt, élte van bőséggel,
múlnek bár évei, nem szárad soha el.

Mily nagy vagy Istenem, értelmed végtelen,
mélységes terveid ámulva fürkészem.

Jó Atya, téged áld híveid éneke,
áldott légy Megváltónk s Istennek szent Lelke.

Gyertek, daloljatok

(dallam: Ha folyóvíz volnék, bánatot nem tudnék)

Rubato

Gyertek, dalol-ja - tok __ ví-gan az Úr e - lőt, lépünk együtt hozzá, __ áldjuk boldo - gan Ót!

Ég és földnek Urát, nagyhatalmú királyt,
dicsérje az ének, üdvünk Kőszikláját.

Bárcsak népünk ma is meghallaná szavát,
és szívébe vésné minden gondolatát.

Rajta tartja kezét föld mélyének titkán,
felhők között lépdel, magas hegyek ormán.

Nem ahogy a pusztán ósátyáink tették:
látva a sok csodát, mégis ingerelték.

A tenger is övé, az ő alkotása,
szárazföldet, eget szent keze formálta.

Így szólt végül az Úr: „Távol tőlem e nép,
soha meg nem látják országomnak földjét”.

Imádjuk őt, gyertek, boruljunk le elé;
tulajdona vagyunk, kezére bízott nép.

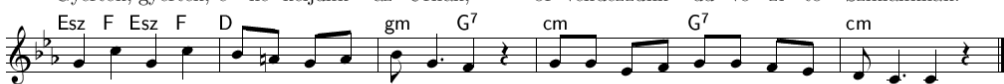
Arcodra ha lennék, ösvényeden járnék,
örökkön-örökké dicsőséged zengném.

Gyertek, gyertek, énekeljünk

(dallam: Jaj de széles, jaj de hosszú)

Gyertek, gyertek, é - ne - keljünk az Úrnak, ör - vendezzünk üd - vö - zí - tő Szikláknak!

Adjunk há - lát e - gyütt az Úr ne - vé - nek, csendül - jön a zsoltár, szóljon az é - nek!

Méhetetlen nagy az Isten hatalma:
égek-földnek, isteneknek Királya!
Őt szolgálja földünk minden mélysége,
magas hegyek leborulnak előtte.

Atyáitok Masszánál a pusztában
kísértettek, nem hitték sok csodámban,
Negyven évig kesértett e népség,
ki is mondtam: „Szívük csalárd üresség!

Ő alkotta tengerek vad örvényét,
földünknek is keze írta törvényét.
Mondjunk áldást Alkotónk szent nevére,
térdre hullva így hódoljunk előtte.

Utaimat nem ismerik, nem járják,
– nem fékeztem indulatom nagy lángját,
Súlyos szóval megesküdtem magamnak:
nyugalmamba ezek soha nem jutnak!”

Istenünk ő, mi meg népe örökre,
jó pásztorként vezet kővér mezőkre.
Bárcsak ma és mindig szavát figyelned,
népem, akkor keményszívű nem lennél!

Dicsőség az örök Atya nevének,
üdv és áldás Fiának és Lelkének.
Zsoltárunktól váljék minden örömmé,
amint kezdet óta, most és örökké!

Urunk nagy nevét áldja a világ

(dallam: Hopp ide, tisztán)

Középgyorsan

U-runk nagy nevét áld - ja a vi - lág, zeng - je a zsol - tár szívünk új da - lát,
 cso - dás tet - te - it hír - des - se a föld, minden dí - csé - ret meg - il - le - ti Ót.

Zengje föld s az ég: eljön már az Úr,
 fenség és erő előtte vonul,
 szépség követi, fény és méltóság,
 boruljon elé az egész világ.

Ragyogjon az ég, a föld vigadjon,
 tenger hulláma vígan harsogjon,
 örüljön a rét s minden kis virág
 fönn a hegytetőn s erdőben a fák.

Hűséges az Úr, közeledik már,
 meglátja a föld, akit várva vár,
 Általa, Vele, szent vagy Alkotó,
 s aki Téled jött, a Vigasztaló.

Új éneket daloljatok Istennek

(dallam: Elmenék a zöld erdőbe)

Középgyorsan

Új é - ne - ket da - lol - ja - tok Is - ten - nek, győzel - met és sza - ba - dulást Ő szer - zett.

Üdvösségét feltárta a népeknek,
 igazságát megismerték mindenek.

Harsogjon a tenger, s ami benne él,
 Istent áldja vígan minden földi lény.

Egész világ dalolj néki hangosan,
 zeneszóval ünnepeljed boldogan.

A nagy hegyek ujjongjanak az Úrnak,
 folyóvizek tapsoljanak, zúgjanak!

Dicsérjétek muzsikával az Urat,
 hárfá zengjen, citeraszó, pengjen lant!

Elérkezik közénk az Ő országa,
 mindenenen uralkodik jósága.

Fűjjátok meg minden kürtöt, harsonát,
 ujjongó dal hirdesse az ég Urát.

Szentháromság egy Istennek dicsőség;
 Atya, Fiú és Szentlélek áldassék!

Ujjongj az Úrnak, szolgálj az Úrnak

(dallam: Érik a szőlő, hajlik a vessző)

Gyorsan

Uj-jongj az Úr-nak, szolgálj az Úr-nak nagy-vi-lág bol-do-gan,
dí-csér-ő szó-val Is-te-ned áld-va é-ne-kejl han-go-san.

Tudja meg minden, hogy Úr az Isten, ki minket alkotott;
semmitől véve lettünk a népe, magunkra nem hagyott.

Házadba lépve, szent neved félve, néped ím eléd áll,
hálát ad néked, dicsérve téged, énekünk feléd száll.

Légy Atyánk áldva szent Fiad által, együtt a Lélekkel,
jóságod látjuk, hűséged valljuk dicsérő énekkel.

Áldd az Urat, lelkem

(dallam: Madárka, madárka)

Lassan

Áldd az U-rat, lel-kem, min-dig Őt dí-csér-jed, a-mit csak
te-rem-tett, a-mi jót ve-led tett, so-ha ne fe-led-jed!

Bűnöd megbocsátja,
meggyógyít a bajtól,
megmenti életed
jósága, kegyelme
a nagy pusztulásból.

Jó és hosszantűrő,
lassú a haragja,
álmokság tengerét,
sértések sok ezrét,
vissza sose adja.

Könnyű szél ha támad,
elfúj az is mindent;
de minket hazavár,
megőriz, megtalál
a hűséges Isten.

Szépségét meglátod,
újul ifjúságod,
mint a sasmadáré
visszatér, visszatér,
múló ifjúságod.

Mint az apa gyöngéd
botló gyermekéhez,
Isten oly kegyelmes,
irgalmas, türelmes
szíve gyermekéhez.

Mennyei Atyánkat
és Fiát hadd zengem,
velük a Szentleket,
áldjad Istenedet,
áldd az Urat lelkem.

Az Úr igazságos
minden gyötrött szívhez,
ösvényét megnyitja,
Izraelt tanítja,
jó Ő mindenkihez.

Mert Ő bizony tudja,
hogy sárból születünk;
fonyad mint tört virág,
lehull mint száraz ág,
tűnik-múlik éltünk.

Kész az én szívem, Istenem

(dallam: Hej, rózsza, rózsza, ékes vagy)

Rubato, a refrén: giusto

Kész az én szí-ve-m, Is - te-nem, vedd U - ram, ál - dó é - ne-kem.
Éb-redj lel-kem, hárfám, ci - te-rám, éb-resztem a hajnalt fu - vo-lán.

Szívetem hála járja át,
hirdetem Isten nagyságát.
Ébredj lelkem,...

Szent kezed hogyha nem kísér,
emberi nagyság mit sem ér.
Ébredj lelkem,...

Hűséged oly nagy, int az ég,
jószágod árad szerteszét.
Ébredj lelkem,...

Te vezedsz minden léptemet,
büntől, bajtól védjen jobbkezed.
Ébredj lelkem,...

Fény alkotója, Istenünk:
Szentháromság, áldjon életünk!
Ébredj lelkem,...

Szól az Úr az én Uramhoz

(dallam: A pogány király leánya)

Rubato

Szól az Úr az én U - ramhoz: „Ülj job-bom-ra, u - ral-kod-jál,
minden ár - tód por - ba döntöm, s lábad e - lé hull, mint szol - gád!”

Erős kormánypalcát sarjaszt számodra az Úr Sionból:
„Légy úr minden ellenségen, lásd, hogy mind néked hódol,

Hogyha véres harcba indulsz, ifjú néped csak rád hallgat,
hajnalcsillag előtt lettél méhemből mint égi harmat.”

Esküjét az Úr megtartja, tervét meg nem változtatja;
így szólt: „Pap vagy mindörökké, Melkizedek példájára.”

Jobbodon az Úr haragja pusztulást oszt sok királynak.
Útközben az ér vízből iszik, s emelt fővel vágat.

Atya, Fiú, Szentléleknek nagy fölségét zengje minden,
éggel-földdel mi is mondjunk mindörökké áldást, Ámen.

Isten nevét dicsérem

(dallam: Az árgyélus kismadár)

Lassan

Is-ten ne-vét di-csérem, szívem csupa há-la, együtt mondjunk háladalt, közös é-nek áldja:

Jó-ság, hí-ség ke-zed minden mű-ve, szent vagy, jó vagy, ál-dunk mindő - rök-re.

Döbbszent szívünk ráeszmél, milyen nagy az Isten: Soha el nem felejtí ősi szövetségét,
Erő, Főnség, Hatalom, fénje átjár mindent. maga őri, táplálja, egybegyűjti népét.
Jóság, hűség...

Igaz jóság, irgalom minden rendelése, Atya, Fiú, Szentlélek, megillet a hála,
csak az érti valóban, aki bizik benne. csodálkozva, boldogan néped ezt kiáltja:
Jóság, hűség...

Áldjuk az Urat most és örökre

(dallam: Szegény vagyok én, szőlőről lakom én)

Lassan

Áldjuk az U-rat most és ö-rök-re, dí-csér-jé-tek minden művét, ál-dás ő-vez-ze!

Isten erejét látja minden nép, Árvát megsegít, gyengét fölemel,
napkeltétől napnyugtáig áldott ez a név. ha megvetett, ha magányos, nála otthont lel.

Trónja a nagy ég, mégis lehajolt; Szégyen megszűnik, kínának vége lesz,
ki olyan, mint a mi Urunk? – porból fölkarolt. gyermektelen, meddő asszony boldog anya lesz.

áldjuk az Atyát, Krisztust, egy Fiát,
áldjuk együtt a Szentlelket, szívünk vigaszát.

Engem Isten meghallgatott

(dallam: Szántani kék, tavasz vagyón)

Parlando

dm G F B

En - gem Is - ten meg - hall - ga - tott, sze - re - te - te fő - lém ha - jolt.

G B C dm

Fü - lét hoz - zám for - dí - tot - ta, i - mád - sá - gom el - fo - gad - ta.

Hálót font a halál körém,
kin és bánat borult fölem.
Kiáltottam: Uram, ments meg!
S az Úr engem szabaddá tett.

Lelkem újra nyugtot talált,
az Úr legyőzte a halált.
Letörte a bilincseket,
letörölte könnyeinket.

Hozom áldozatom eléd,
– újra hívom Uram nevét –
Fogadalmam teljesítem,
látod Uram, szolgád lettem.

Az Úr jó és igaz nagyon,
minden útja csak irgalom.
Kicsinyeknek oltalma lett,
földre estem, s fölségített.

Hogyan viszonzom tehát
hozzánk hajló nagy irgalmát?
Segítségül hívom nevét,
s veszem az Úr áldott kelyhét.

Fogadd tőlünk örök Atyánk
Jézus Krisztus áldozatát;
Lelked által, ki bennünk él
magasztalunk mindörökké.

Dicsérje az Istent minden nép

(dallam: Fölszántom a császár udvarát)

Rubato

gm C gm F

Di - csér - je az Is - tent min - den nép, ma - gasz - tal - ja min - den nem - ze - dék;

gm dm G⁷ C B C gm

nagy jó - sá - gát Ő ránk á - raszt - ja, hí - sé - gét ö - rök - ké meg - tart - ja.

Dicsőség és áldás Istennek,
Atya, Fiú és Szentléleknek.
s amint kezdet óta hirdették,
most és mindörökké áldassék!

Zengjen hálát Áron háza

(dallam: A szántói híres utca)

Giusto

C G⁷ C G F C

Zeng-jen há - lát Á - ron há - za, Iz - ra - el hal - le - lu - jáz - za,

G F G⁷ C G⁷ C

csat - la - koz - zék minden is - ten - fé - lő: Di - a - da - lod Urunk, fény - lő!

Kegyelméből reám áraszt,
szómrá is ad hamar választ.

Vad ellenség nem árthat énnékem,
az Úr biztos menedékem.

Darázsrajként körülzsonghat,
szilaj lánggal felém kaphat,
ellenfelem földre sújthat százszor,
felpattanok akárhányszor.

Váltságot hoz az Úr jobbjá,
üldözöm szerteszórja.

Mit a balgák hitványnak ítélnék,
beépíti szegletkönek.

Csodálatos, amit művelsz,
minden gőgös erőt szétversz.
Kapuszárnyként szívünket kitarjuk,
áldásodat igen várjuk.

Szent kegyelmed mindig árad,
védő kezed el nem fárad.

Lombos ágat lengetünk kiáltva:
Akit küldesz legyen áldva!

119/A. ZSOLTÁR

UJJONGJ AZ ÚRNAK!

Aki jár utadon

(dallam: Két szál pünkösdrózsa)

Lassan

F B F B C F

A - ki jár u - tado - n, ki a jót ke - re - si, boldog az az ember, ki az U - rat fé - li.

Adj irányt léptemnek, célja légy szívemnek,
akkor nem ér szégyen, életedet élem.

Áldom jó szívedet, szeretem törvényed,
szívem arra hajlik, ami rendelésed.

119/B. ZSOLTÁR

UJJONGJ AZ ÚRNAK!

Bűn nélkül élni

(dallam: Szántottam gyöpöt)

Középgyorsan

C G⁷ C am dm G⁷ C

Bűn nél - kül él - ni le - het - e másnak, mint a - ki út - ján tő - led vár támaszt?

Beírtam szódat szívembe mélyen,
ne engedj tőle többé eltérnem.

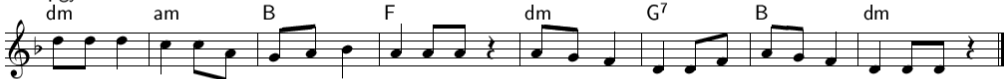
Bő áldás nekünk törvényed útja,
tanítod lelkünk újra meg újra.

Betölti számat dicséző ének,
törvényed zengem, áldalak téged.

Csodáid meglátni

(dallam: Szeretnék szántani)

Középgyorsan

Csodá - id meglát - ni nyisd meg a két szemem, se - gíts, hogy megtartsam szava - id hí - ségben.

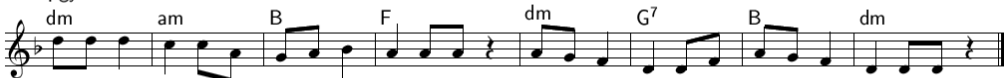
Csak egy vágy tölti be egészen a szívem: Csúföld meg vádlóim, töröld el szégyenem,
törvényed járja át mindenkor életem. utadon járok én, törvényed hirdetem.

Csakugyan szép öröm szavaid hallani,
méginkább életem azokhoz tartani.

Derekam meghajlik

(dallam: Szeretnék szántani)

Középgyorsan

De - rekam meghajlik, porba ér a fejem, í - gér - tél é - le - tet, add meg azt én - nekem.

Derítsd fel számomra törvényed szépségét, De a csúf álnokság ösvényét tartsd messze,
szívemben forgatom titkaid mélységét. szívemnek csak Te légy tanító mestere.

Didergő lelkemet, esendő testemet Döntött már a szívem: tiéd az életem,
vidámitd jó Uram, emelj föl engemet. követem lépteid szabadon, szívesen.

Fogadj el, kérlek

(dallam: Szántottam gyöppöt)

Középgyorsan

Fo - gadj el, kér - lek, ir - gal - mad hí - vom, nem ér - het szégyen, sza - vad - ban bí - zom.

Fölséges Isten végzésed várom, Feléd tart lábam, jó úton járok,
törvényed útját szabadon járom. készséges szívvel előtted állok.

Felujjong lelkem törvényed látva,
szívemben éled szeretet, hála.

Legfőbb Uralkodó

(dallam: Mikor a szolgának telik esztendeje)

Parlando, rubato

Legfőbb U-ral-ko-dó, e-rős a te szavad, szi-lárdabb mint a föld, ö-rök-re megmarad.

Létrehívtad Uram, mindazt, ami élő,
szolgád a mindenség, kezekben az idő.

Lehajoltál hozzám, tiéd vagyok Uram,
szabadítóm Te vagy, téged követ utam.

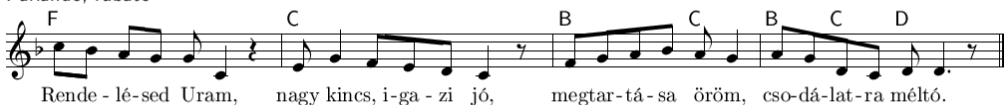
Lelkem benned vigad, igéd örömet ad,
soha nem felejttem életadó szavát.

Lombját vesztí minden, elmúlik a nagyság,
de törvényed virul, mint örökzöld faág.

Rendelésed Uram

(dallam: Mikor a szolgának telik esztendeje)

Parlando, rubato

Rende - lé-sed Uram, nagy kincs, i-ga - zi jó, megtar-tá-sa öröm, cso-dá-lat-ra méltó.

Ragyo minden szavad, segíts megértenem,
mélyére tekinthet, kibem véték nincsen.

Reám tekints Uram, add meg kegyelmedet,
add meg mindazoknak, ki szeretik neved.

Rádbízom magamat, ments meg a gonosztól,
tekints derűsen rám, Te légy szabadítóm.

Zörgető kérés

(dallam: Szántottam gyöpöt)

Középgyorsan

Zör - ge - tő ké - rés e - lőd - be ér - jen: adj ne-kem fényt, hogy sza - va - dat ért-sem.

Zengjen a zsoltár, dicséret zengjen,
igazság útján tanítasz engem.

Zaklatott lelkem üdvödet várja,
törvényed útját örömmel járja.

Zavarban, vészben segítsen jobbod,
éljen a lelkem, halljam a hangod.

Zord útra tévedt, s megbotlott lábom,
keresd meg szolgád, utadra vágyom.

Dicsőség, hála, jó Atya néked,
törvényünk Krisztus, vezet a Lélek.

Gyötrelmekben felkiáltok

(dallam: Tova vagyon egy diófa)

Parlando

cm fm cm gm B Esz

Gyötrel-memben fel - ki - ál - tok, s meghall-gat az Úr, ha szó-lok:

Asz B cm Asz B cm

Go-nosz nyelvtől, U - ram ments meg, ha - zug szó - tól sza - ba - díts meg!

Mi is sújtson, mi is verjen,
álnok, rút nyelv, mi büntessen?
Tüzes nyilak üszkös lángja,
rekettye-tűz vad izzása.

Jaj, be hosszú száműzöttség,
körülottem barbár népség.
Ha békére nyílik ajkaim,
dúl a vész, bár nem is szóltam.

A Hegyre néz pillantásom

(dallam: Kelj fel juhász, ne aludjál)

Rubato

dm C dm B C

A Hegy-re néz pil - lan - tá - som, honnan jö - het meg - vál - tá - som?

C dm B am dm

Nem jö - het az sen - ki mástól, csak az ég és föld U - rá - tól!

Megrogyni nem hagyja térded,
nem alszik el, őriz téged;
Nem aluszik, nem szunyad el,
ki őriz téged, Izrael.

Nem sújt a nap tűzsugara,
nem árthat a hold éjszaka;
Az Úr élted őrzője,
mostantól és mindörökre.

Oltalom az Úr tenéked,
mint árnyékod, kísér téged.
Nem hagy Ő el, mert jóságos,
jobbodon a Magasságos.

A Hegyre néz pillantásom,
a háromegegy Istent áldom:
Atya, Fiú és Szentlélek,
téged dicsérjen az ének!

Tehozzád emelem szemeim Istenem

(dallam: A búzamezőben háromféle virág)

Lassan

F F7 D7 gm C7 F B C F

Te-hozzád e - melem sze-me-im Is - tenem, a - ki a trónon ül, o - da fínn a mennyben

Ahogy a szolga néz urának kezére,
ahogy a szolgáló asszonya kezére.

Terető Urunkra úgy tekint a szemünk,
amíg csak meghallgat, s irgalmát elnyerjük.

Irgalmazz, irgalmazz jó Urunk minékünk,
oly sok gúnyt, megvetést izlelt már a lelkünk.

Tehozzád emelem szemeim Istenem,
téged áld szüntelen dicsérő énekem.

Aki bízik, aki remél

(dallam: Fúj, süvölt a Mátra szele)

Rubato

cm B -7 G

A - ki bí - zik, a - ki re - mél, meg nem i - nog, szí - ve nem fél;

F Esz F7 cm

o - lyan az, mint Si - on he - gye, szik - la - szi - lárd mind - ő - rök - re.

Hegyek őrzik, körülállják
a szent Várost, úgy vigyázzák;
mintha ellenségtől óvnák,
körülvesszik mint a bástyák.

Nem lesz mindig úr a gonosz,
igazakon nem győz a rossz;
hacsak az igazak keze
gonoszra nem vetemedne.

Népét az Úr öleli,
védelemmel körülveszi.
Mindig híten átkarolja,
irgalmával beborítja.

Tégy jót Uram, az igazzal,
igazszívú fiaiddal.
Béke legyen annak élte,
görbe útra ki nem tér le.

Örök Isten, Gondviselő,
hogy lehetne szavam illő?
De a szívem neked dobog,
forró lángja feléd lobog.

Ha az Úr nem épít

(dallam: Magos közsiklának)

Rubato

cm B Esz fm G

Ha az Úr nem é - pít, mind - hi - á - ba fá - rad há - za - don az é - pí - t ő;

ha az Úr nem ő - riz, mind - hi - á - ba vir - raszt vá - ro - so - don ő - r - ál - ló.

B Asz C Esz bm C

Haj - nal e - lőtt kelhetsz, éj - fél u - tán fekhetsz, ke - nye - red csak könny és kín.

Pihentedben is véd, osztja áldott kincsét:
gyermeknek nagy bőségét.
Mint a gyors nyílvesszők hős harcos kezében,
olyan a sok ifjú sarj!
Boldog vagy, ha tegzed ily nyilakkal telt meg,
nem ér soha szégyenpír!

Boldog az az ember

(dallam: Egyszer egy királyfi)

Középgyorsan

Boldog az az ember, ki az U-rat fé-li, lép-te-it minden-kor ös-vé-nyéhez mé-ri.

Élvezheted akkor munkád bő gyümölcsét, Asztalodhoz ilnek gyermekeid sorba,
Sionnak Istene megáld mindörökké. mint ékes, illatos olajágak csokra.

Mint szőlőtöke dúsan termő ága, Megadja azt néked s választott népének,
olyan lesz asszonyod, házad szép virága. hogy élvezd jóságát, örülj békéjének.

Atya, Fiú, Lélek, magasztalunk téged, –
jól tudjuk, megáldod a nagy mindenséget.

130. ZSOLTÁR

UJJONGJ AZ ÚRNAK!

A mélységből kiáltok fel

(dallam: Bujdosik az árva madár)

Rubato

A mély-ség - ből ki - ál - tok fel: U - ram, halld meg kö - nyör - gé - sem,

for - dulj fe - lém és hall - gass meg, e - léd tá - rom es - dek - lé - sem.

Ha ferovod bűneinket,
színed előtt ki állhat meg?
De irgalmad bőven méred,
hogy tiszteljünk, áldjunk téged.

Isten népe élj reményből,
végtelen az Űr kegyelme,
Ő oldoz fel bűneidről,
Ő vezet el üdvösségre.

Törvényedet, uram látom,
ígédben van reménységem;
az Urat én jobban várom,
mint hajnal jöttét az őrszem.

Dicsőítünk örök Atyánk,
fölségedet magasztaljuk;
szent Fiaddal s a Lélekkel
dicsőséged együttl valljuk.

131. ZSOLTÁR

UJJONGJ AZ ÚRNAK!

Nincs fellengzős szívem

(dallam: Azhol én elmegyek)

Rubato

Nincs fellengzős szívem, nagyra-lá-tó szemem, lábam mást nem tapos, rangot nem keresem.

Úgy pihen a lelkem csendes békességben, Népem, te is bízzál, légy egész az Űr,
mint az alvó kisded, anyja lágý ölében. és maradj meg nála, most és mindörökké!

Áldunk Atyaisten, egyszülött Fiaddal
és a Szentlélekkel énekünk magasztal.

Valóban jó, igazán szép

(dallam: Sárga csikó, csengő rajta)

Középgyorsan

Va - ló - ban jó, i - ga - zán szép, mi - kor együtt a kö - zösség: U - runk áld - ja gaz - dagon.

Együttlétünk boldogsága, Aszú szívre hulló harmat,
mint üdítő illat árja: gyógyulást hoz, balsamként hat:
Urunk áldja gazdagon. Urunk áldja gazdagon.

Atya, Fiú és Szentlélek:
ősforrása az egységnek,
Urunk, áldunk mindenkor!

Dicsérvjétek mind az Istent

(dallam: Kecskemét is kiállítja)

Lassan

Dicsérv - jé - tek mind az Istent az Úr szolgálá - i, a - kik haj - lé - kában álltok, s szolgáltok ne - ki,

Virrasz - zatok, mint örök az éj ó - rá - i - ban, Is - tenünk szent hajlékának csamo - ka - i - ban.

Egész éjjel kitárt karral imádkoztatok;
dicsérvjétek az Urat és áldást mondtatok:
„Áldjon meg az Úr Sionból téged s házádat,
Ő teremtett eget-földet, s te is övé vagy.”

Hálaének zengjen

(dallam: Ma van húsvét napja)

Lassan

Mindenható Isten, nincs más Úr a mennyben,
irgalma él mindörökké!

Egyiptom földjéről kimentette népét,
irgalma él mindörökké!

Bölcsességét áldja tengereknek árja,
irgalma él mindörökké!

Tengert kettészelte, népét átvezette,
irgalma él mindörökké!

Ő teremtett mindent, eget és a földet,
irgalma él mindörökké!

A pusztába vitte, ott is óvta-védte,
irgalma él mindörökké!

Éltet minden élő, napot adott fénylőt,
irgalma él mindörökké!

Elesettet, gyengét felkarol és megvéd,
irgalma él mindörökké!

Csillagot, hold fényét, éjszakáink órét,
irgalma él mindörökké!

Hálát adunk neked, magad vagy az Élet,
irgalmad él mindörökké!

Atya, Fiú, Lélek, dicsőít az ének:
irgalmad él mindörökké!

Messze Babilonban

(dallam: Szomorú fűzfának)

Rubato

Lantunk fűzfa ágon, dalos ajkunk zárva:
rabtartó-parancsra nem dalol az árva.

Téged Jeruzsálem ha elfeled szívem,
béna legyen jobbom, átok verjen engem!

De ők ránk rivalltak: „Sion dalát! Rajta!”
Víg énekszót kíván minket gyötrő falca.

Nyelvem száradjon el, ha nem emlegetlek,
minden kincsem között legtöbbször nem teszek!

Urunk szép dalait hogy is énekelnénk?
Messze idegenben dalolni hogy mernénk?

Téged Jeruzsálem minden nép átkozott,
Babilon leánya reád romlást hozott.

Mégis felvirágzol, mert az Isten szeret,
aki most leigáz, egykor megemleget.

Uram, te vizsgálj meg

(dallam: Elmegyek, elmegyek, hosszú útra megyek)

Rubato

U-ram, te vizsgálj meg, is-mer-jél meg engem, lá-tod mit gon-do-lok, lá-tod jártom- keltem.

Minden utaimat vigyázod, ha lépek,
ki se mondtam szavam, de Te máris érted.

Rám gondoltál akkor, mikor megalkottál,
anyám méhén mikor engem megformáltál.

Előlem, mögülem átölel két karod,
fel nem érem ésszel, olyan nagy tudásod.

Dicsérek hatalmas, félelmetes Isten,
boruljon le eléd, mit alkottál, minden.

Hová is futhatnék, tőled hogy bujhatnék,
magasban és mélyben arcodra bukkannék.

Lelkem minden zugát ismered Te régen,
nincs előtted titok, rejtsem bármi mélyen.

Napkeletre szállok, ott is rád találok,
a tengeren túl is megragad a jobbod.

Életem napjait Te fűzted fel sorba,
mielőtt még egy is rámvirradott volna.

Akkor megértettem: éjjel is rám ragyogsz,
éj van avagy nappal, mindenütt felkarolsz.

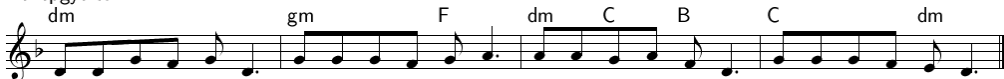
Olyan súlyos nekem minden gondolatod,
számon se tarthatom, annyi mint a homok.

Vizsgálj meg Istenem, szívemet fürkészd ki,
más Uram kívül ne lehessen senki!

Jöjj el Uram, siess

(dallam: Este van, este van, be is sötétedik)

Középgyorsan

Jöjj el U-ram, si-ess, hozzád ki-ált szavam, mi-kor ső-te-te-dik, maradj velünk, U-ram!

Szálljon imám eléd, mint a tömjénillat,
feléd kitárt karom, mint esti áldozat.

Ne hagyd, hogy a szívem a rosszra hajoljon,
és a gonoszokkal sűrőgjön-forogjon.

Arra kérek, Uram, fogjad fékre a szám,
Hatalmas, Te őrködj ajkammak ajtaján.

Hozzád menekülök, rád emelem szemem,
benned bízom Uram, Te véd meg életem!

Atya, Fiú, Lélek: Szentháromság, neked
utolsó szavammal dicséretet zengek.

Hangos szóval kiált

(dallam: Árva az a madár)

Parlando

dm am

Hangos szó-val ki-ált U-ram hozzád szívem, e-léd ön-töm kí-nom, tekintsd vergő-dé-sem.

B C dm

El-a-pad a lelkem, fé-lek jár-ni u-tam, tit-kos csapda ré-mít, magam vagyok, U-ram.

Nem találok senkit, aki gondol velem,
vajon kinek fontos, élek-e még vagy sem?
Zaklatott a szívem, hajszolt az életem,
halld meg könyörgésem, szabadíts meg engem.

Csak Te vagy pártfogóm, Te vagy menedékem,
és az élők földjén Te vagy osztályrészem.
Fogadjon be engem szenteidnek köre,
engedd, hogy nevedet áldjam mindörökre.

Uram hallgasd imám

(dallam: Apámért s anyámért mit nem cselekednék)

Parlando

dm C F

U-ram hallgasd i-mám, Is-tenem, fi-gyelj rám; hí-sé-ges vagy s igaz, fe-lelj, vá-la-szolj már!

Nincs é-lő, e-lőt-ted i-gazként ki megáll, el-len-sé-gem ül-döz, szín-te ha-lál-ra szán.

Elcsüggedt a lelkem, kiszáradt a szívem,
rég szűz időkre visszaemlékezem;
amit értünk tettél, mindazt elsorolom,
feléd tárom karom, utánad szomjazom.

Uram, siess, felelj, fogytán lelki erőm,
el ne rejtse az arcod, add, hogy legyen jövőm!
Hadd halljam irgalmad benned bízva reggel,
mutass nekem ösvényt, hívlak tárt lélekkel.

Uram, légy megmentőm, már-már elmerültem,
sík földed mezején jó lelked vezessen!
Taníts meg követni a te akaratod;
Istenemnek vallak, s megment igazságod.

Te nevedre kérek, adj életet Uram,
jóságod fog győzni, neked adom magam.
Atyának dicsőség, Fiúnak tisztesség,
Szentléleknek áldás mindenkor adassék.

Áldott az Úr Isten

(dallam: Aranyozott nevednek gyönyörű hajnala)

Lassan

Ál-dott az Úr Is-ten, fel-leg-vá-ram, bástyám, pajzsom, mene-dé-kem, re-ményem és sziklám.

Uram, mi az ember, hogy így felkaroltad?
Nélküled csak árnyék, csak egy szélfuvalat.

Lányainkat áldd meg: Őrizzék a szépet,
mint sok ékes oszlop, szívük legyen ékes.

Hajolj le az égből, nyújtsd ki jobbod jöjj le,
ne hagyd beleveszni örvénylő vizekbe.

Földünket is áldd meg: gazdag termést hozzon,
tele csüreinből mindenkinék jusson.

Csapdájától rosznak, Uram szabadíts meg,
hazug embereknek szavaitól ments meg.

Erőszak és rabság szűnjenek meg végre,
jajkiáltás, átok ne törjön az égre.

Hálaének, új dal Téged dicsér Isten,
szabadítóm lettél, győzelmedet zengem.

Néped, Uram várja: uralmaddal jöjj el,
országodban Isten, boldog lesz az ember.

Fiainkat áldd meg: Legyen élet bennük,
friss hajtásként nőjön jórahajló kedvük.

Áldott az Úr Isten: Atya, Fiú, Lélek,
mindörökké zengje jóságodat néped.

Dicsérd Istenedet, áldjad reményedet

(dallam: Két szál pünkösdrózsza)

Középgyorsan

Dicsérd Is-te-nedet, áldjad re-ménye-det, föl-di ha-ta-lomba bi-zal-mad ne vessed.

Ég s föld alkotója, tenger dajkálója,
Jákob segítsége, mindnyájunknak öre.

Rabnak szabadsága, vaknak szemvilága,
otthon a vándornak: Úrunk, mindenünk vagy!

Te vagy gyötrelmünkben támasz elestünkben,
Te adsz eleséget annak, aki éhes.

Áldunk téged Atya, Jézus Isten Fia,
téged áld az ének, Vigasztaló Lélek.

Milyen jó a mi Urunknak

(dallam: Én is áldás-békességgel)

Rubato

Milyen jó a mi Urunknak é-ne-kelni, da-lol-ni, de szép a mi Is-tenünket ál-dó szóval dicsérni.

Az Úr egybegyűjti népét, újjáépül városa, sebeinket bekötözi, megtört szívünk gyógyítja.

Ő, aki a csillagoknak számát el nem feledi, számontartja valamennyit, mindet nevéen nevezi.

Nagy Ő, a mi Urunk, s nincsen erejének határa, emberi ész fel nem fogja, milyen nagy a tudása.

Szegény embert védelmezi, bátorítást ad neki, de aki a rosszban kitart, magához nem engedi.

Zengjen lantok víg zenéje, háladal dicsérje Őt, aki felhőt ad az égbe, földre áraszt jó esőt.

Füvet sarjaszt, magot érlel hegytetőn és völgy ölén, tőle kapja eledelét minden, mi a földön él.

Gyönyörűtsége az Úrnak mindaz, aki féli őt, aki bízik irgalmában, támasz annak és erő.

Dicsérje az élő Istent az ő népe s nemzete, hiszen százezerszer áldott minden igaz gyermeke.

Táplál búza legjavával, népének békét ígér, leküldi a földre szavát, s az mint szélvész, odaér.

Havat terít, mint a gyapjút, dér hamuját hinti szét, jéggé fagnak mind a vizek, ki bírja el hidegét?

Szavát újra földre küldi, gyorsan olvad már a jég, a nagy vizek megáradnak, mikor föltámad a szél.

Kire az Úr szavát bízta, Isten népe az a nép, legyen érte neve áldott kezdet óta, örökké.

Dicsérjétek az Urat

(dallam: Láttál-e már valaha csipkebokor rózsát)

Közégyorsan

Dicsér-jé-tek az U-rat o-dafönn az égben, dicsér-jé-tek angya-lok s szentek se-re - gében.

Dicsérjétek nap és hold, díszei az égnek, dicsérjétek csillagok, szelíd égi fények.

Dicsérjétek tengerek s minden vízi lények, dicsérjétek örvények, feneketlen mélyek.

Jég és tűz dicsérje Őt, hajnali ködfelhő, száguldozó szélvihar, parancsát cselekvő.

Dicsérjétek nagy hegyek, dombok, erdők, völgyek, dicsérjétek gyümölcsfák, cédrusok és tölgyek.

Dicsérje az ég Urát erdő-mező vadja, valamennyi állatfaj, mely a földet lakja.

Dicsérjétek az Urat minden földi népek, törvényhozó vezetők, tudósok, művészek.

Dicsérjétek gyerekek, fiatalok, vének, hatalmas az Úr neve, magasztalja ének.

Atya, Fiú, Szentlélek, tiéd a dicsőség, ahogy kezdet óta volt, most és mindörökké.

Alleluja! Zengjen új dal!

(dallam: Gyerünk haza, gyerünk haza)

Középgyorsan

Al - le - lu - ja! Zengjen új dal! Ö - rüljünk az Úrnak, zengjük a Királynak: Al - le - lu - ja!

Alleluja!

Vigadozzunk!

Dicsérjük Őt tánccal,

dobbal és gitárral,

Alleluja!

Alleluja!

Örvendezzünk!

Népét az Úr védi,

gyönyörködve nézi,

Alleluja!

Alleluja!

Zengjen hála!

Atya, Fiú, Lélek,

Szentháromság néked:

Alleluja!

Áldjátok Istent szent templomában

(dallam: Nyílik a rózsza)

Középgyorsan

Áld - já - tok Is - tent szent templo - mában, dí - csér - jé - tek föl - sé - gé - nek é - gi ud - va - rában.

Áldjátok őt, mert nincs nála szentebb,

dicsérjétek fölségét, mert mindent Ő teremtett.

Áldjátok őt mind, körtáncot lejtve,

dicsérjétek pengő lanton, lágy fuvolán zengve.

Áldjátok zengő rézharsonával,

dicsérjétek hárfá-szóval, hangos citerával.

Áldjátok vígan, cintányér csengjen,

minden Istent magasztalja földön és a mennyben.

Mind ami élő, áldja az Istent,

teljes szívből énekelve alleluját zengjen!

Miatyánk

Miatyánk, aki a mennyekben vagy,
Szenteltessék meg a Te neved.
Jöjjön el a Te országod,
Legyen meg a te akaratod,
Amint a mennyben, úgy a földön is.
Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma,
És bocsássd meg a mi vétkeinket,
miként mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek.
És ne vígy minket a kísértésbe,
de szabadíts meg a gonosztól.
Mert tiéd az Ország, a Hatalom és a Dicsőség,
mindörökkön-örökké.

Ámen!

Mint a szép híves patakra

Bourgeois L., Genf, 1551.

Mint a szép híves pa-tak-ra,
Lel- kem úgy ó- hajt U- ram- ra,
A szar- vas kí- ván- ko- zik,
És hoz- zá fo- hász- ko- dik,
Te- hoz- zád, én Is- te- nem, Szom- jú-
ho- zik én lel- kem, Vaj- jon szí- ned e- le-
i- ben Mi- kor ju- tok, é- lő Is- ten?

Könnyhullatásim énnékem Kenyerem éjjel - nappal,
Midőn azt kérdik éntőlem: Hol Istened, kit vártál ?
Ezen lelkem kiontom, És házadat óhajtom,
Hol a hívek seregében Örvendek szép éneklésben.

Én lelkem mire csüggedsz el? Mit kesergesz ennyire?
Bízzál Istenben, nem hágy el, Kiben örvendek végre,
Midőn hozzám orcáját, Nyújtja szabadítását;
Ó, én kegyelmes Istenem, Mely igen kesereg lelkem!

Mert terólad emlékezem E Jordánnak földéről,
Szent helyedre igyekezem Hermon s Micár hegy mellől.
Mélység kiált mélységet, Midőn én fejem felett
A sok sebes víz megindul, Mint egy erős hab megzúdul.

Sebessége árvizednek, És a nagy zúgó habok
Én rajtam összeütköznek, Mégis hozzád óhajtok;
Mert úgy megtartasz nappal, Hogy éjjel vígassággal
Dícséreteket éneklek Néked, erős őrizőmnek

Mondván: Isten én köszálam, Mire felejtesz így el?
Ellenségim vannak rajtam, Gyászbán járok veszéllyel.
Mert az ő hamis nyelvek Csontjaimban megsértnek,
Mert így bosszantnak ellened: Lássuk, hol vagyon Istened?

Én lelkem mire csüggesz el? Mit kesergesz ennyire?
Bízzál Istenben s nem hágy el, Kiben örvendek végre.
Ki nekem szemlátomást Nyújt kedves szabadulást,
Nyilván megmutatja nékem, Hogy csak ő az én Istenem.

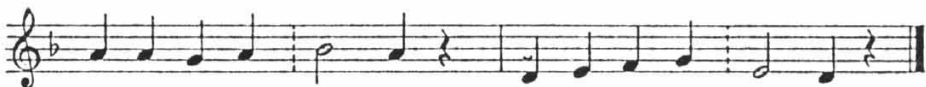
Boldog Asszony Anyánk

Bol-dog asz-szony a - nyánk, ré - gi nagy pát - ro - nánk,
Nagy in - ség - ben lé - vén, így szó - lít meg ha - zánk:

Ma - gyar - or - szág - ról, é - des ha - zánk - ról,

Ne fe - led - kez - zél el sze - gény ma - gyar - rok - ról.

Ó Atyaistennek kedves, szép leánya,
Krisztus Jézus anyja, Szentlélek mátkája!
Magyarországról, Édes hazánkról,
ne feledkezzél el szegény magyarokról.

Nyisd fel az egeket sok kiáltásunkra,
anyai palástod fordítsd oltalmunkra!
Magyarországról, Édes hazánkról,
ne feledkezzél el szegény magyarokról.

Kegyesszemeiddel, tekintsd meg népedet,
segéljéd áldásra magyar nemzetedet.
Magyarországról, Édes hazánkról,
ne feledkezzél el szegény magyarokról.

Sírnak és zokognak árváknak szívei
hazánk pusztulásán s özvegyek lelkei.
Magyarországról, Édes hazánkról,
ne feledkezzél el szegény magyarokról.

Boldogasszony, Anyánk, régi nagy Pátronánk,
nagy ínségben lévén így szólít meg hazánk:
Magyarországról, Édes hazánkról,
ne feledkezzél meg szegény magyarokról.

Reggeli Ima

Édes Jézusom!

Teeléd járulok ezen a reggelen.

Te őriztél az éjen át.

Fogadd érte hálámat.

Te adtad nékem ezt a napot.

Azért adtad, hogy jól használjam lelkem javára és a Te dicsőségedre.

Méltó akarok lenni kegyelmedre.

Erős elhatározással fogadom, hogy a mai napon úgy fogok viselkedni, amint a Te tanítványodhoz illik.

Kötelességemet pontosan és lelkiismeretesen fogom teljesíteni.

Kérlek, édes Jézusom, légy velem egész nap, és add, hogy helyesen

használjam fel ezt a napot, magam és mások lelki javára és a Te dicsőségedre.

Ámen!

Reggeli Ének

The image shows the musical notation for the hymn 'Reggeli Ének'. It consists of two staves of music in G major and 8/8 time. The melody is simple and hymn-like. Below the first staff, the lyrics are: '1. Ra-gyog -va fény - lik már a nap, Az Úr -hoz száll - jon é - ne - künk, hogy min - den'. Below the second staff, the lyrics are: 'ár - tót üz - zön el, jár - jon ma min - de - nütt ve - lünk.' The music ends with a double bar line and repeat dots.

Nyelvünket fogja fékre ma,
Ne szóljon rút percek szava,
Szemünket védőn óvja meg,
A hívságot ne lássa meg.

Lakjék szívünkben tisztaság,
Távozzék minden dőreség,
A testnek dolyfjét törje meg,
Étel s italban hősi fék.

Hogy majd a nap ha távozott,
S az óra újra éjt hozott,
Lemondásunk szent éneke,
Legyen az Úr dicsérete.

Dicsérjük az örök Atyát,
Dicsérjük egyszülött fiát,
S a Lelket, lelkünk vigaszát,
Most és örök időkön át.

Esti Ima

Eléd járulok napi munkám után, szeretett jézusom,
hogy számot adjak sáfárkodásomról.
Ismét velem voltál-e napon,
ismét elhalmoztál szereteted jeleivel, jóságos uram.
Szégyennel és szeretettel adok hálát mai jótéteményeidért.
Vajon szeretettel viszonzottam-e őket?
Méltó voltam-e a mai napon szeretetedre?
Szentlélek Úristen, jöjj, világosíts fel, hogy lássam,
Mivel viszonzottam ma az én Uram jóságát.
Vizsgáld meg lelkiismeretedet...
Fájdalommal látom, Uram,
Hogy a mai napon ismét számos bűnnel szomorítottalak meg téged,
aki legjobban szeretsz engem, és ismét beszennyeztem halhatatlan
lelkemet, a Te képed mását.
Teljes szívemből bánom, édes Istenem, hogy Téged megbántottalak.
Erősen felteszem magamban, hogy többé semmi bűnnel meg nem
bántalak.
Kérlek, Uram, örködj fölöttem ezen az éjszakán, és add, hogy a
holnapi napot a mainál jobban használjam.
Ámen!

Esti Ének

A napvilág leáldozott,
Kérünk Teremtőnk Tégedet,
Maradj velünk kegyelmesen,
Őrizzed, óvjad népedet.

Add meg, kegyelmes jó Atyánk,
És Egyszülöttje, add nekünk,
És Szentlélek, Vigasztalónk,
Örök felséges Istenünk

A rossz álmok távozzanak
És minden éji képzelet.
Ellenségünket űzzed el,
Hogy testünket ne rontsa meg.

Amen.

Összejövetel Előtti Ima

Mindenható Uristen!

Alázatos szívvel fordulok Tehozzád munkám kezdetén. Nagyratörők céljaim, de gyarló az én erőm. Kérlek ezért, minden erőnek forrása, támaszd meg az én gyengeségemet és tedd eredményessé munkámat, hogy azzal, amit tanulok a Te dicsőségedet növeljem. Hazámnak és embertársaimnak javára lehessek. Add, hogy jellemem épületét mennél magasabba emeljem, s szent igazságodtól és a becsülettől soha el ne tántorodjam.

Amen!

Összejövetel Utáni Ima

Hálát adok Uram, az imént vett jókért. Erős a szándékom, hogy jótettek fakadjanak nyomukban. Add szándékomra áldásodat.

Amen!

Székelly Asztaliáldás

Étkezés Előtt

Ki asztalt terítesz az égi madárnak,
Teríts urunk, teríts szegénynek és árvának.
Nyújtsd ki Atyánk, nyújtsd ki jóságos kezedet
S adj a szegénynek is tápláló kenyeret.
Ételben, italban mindig legyen részünk,
Gondviselő Atyánk könnyörgve kérünk.
Ámen!

Étkezés Után

Gondviselő Atyánk asztalodtól kelve
Hálát adunk Néked kezünk összetéve.
Áldd meg ezt a házat, s ennek a gazdáját,
Fordítsd vissza néki a szíves vendéglátást
Ámen!

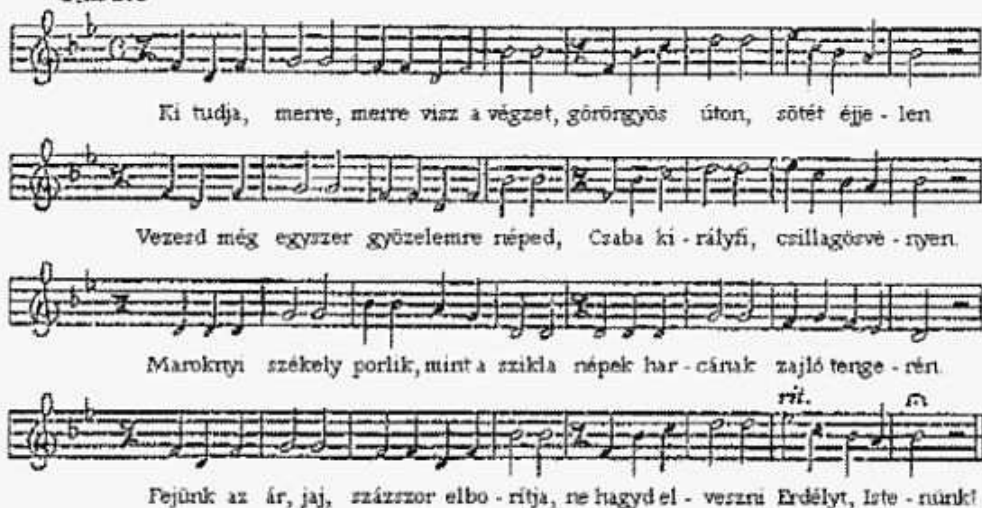
Magyar Himnusz

Is - ten, áldd meg a ma-gyart Jó kedv-vel, bő -
ség - gel, Nyújts fe-lé - je vé-dő kart, Ha küzd el-len -
ség - gel, Bal - sors a - kit ré - gen tép,
Hozz rá víg esz - ten - dőt, Meg - bűn - hód - te
már e nép a múl - tat s jö - ven - dőt!

SZÉKELY HIMNUSZ

Rubato

Ki tudja, merre, merre visz a végzet, göröngyös úton, sötét éjje - len
Vezesd még egyszer győzelemre néped, Csaba ki - rályfi, csillagösvé - ryeu.
Maroknyi székely porlik, mint a szikla népek har - cának zajló tenge - réu.
Fejünk az ár, jaj, százszor elbo - rítja, ne hagyj el - veszni Erdélyt, Iste - nünk!

Található a Sydney cserkészcsapatok honlapján:
www.3066.org

Eredeti változatban a Szegedi Piaristák honlapján:
<http://www.szepi.hu/nota/zsoltar/index.html>

Összeállította 2010. Enyészet havában:
Hevesi Nagy Péter cscst.
Sydney, Australia
cserkesz@3066.org

Közreműködött:
Nt. Péterffy Kund
NSW Református lelkesz

Wise Printing, 2010